

rád Vám, jak je tomu v tomto měsíci již po několik let obvyklé, představuji inscenace, které pro Vás budeme postupně uvádět v následující divadelní sezoně. Jsem stejně tak rád, že naši uplynulou práci provázejí nadšené reakce diváků i kritiků, kteří jednohlasně hovoří o tom, že Městské divadlo v Brně disponuje naprosto jedinečným uměleckým souborem, a to nejen ve srovnání s jinými divadly v České republice, ale i ve světě. Jak jinak by se nám opakovaně dařilo realizovat dlouhodobě zahraniční zájezdy po Evropě, které i v loňském roce dosáhly počtu celkem 107 představení (57 repríz jsme hráli v Německu, 34 v Rakousku, 10 na Slovensku, 6 ve Švýcarsku, 3 v Lucembursku a jednu v Itálii)? A pro takový soubor je nejenom radost hledat nové tituly, ale taky je i psát.

Většinu našich premiér budou opět představovat nově napsané, nově upravené, či nově přeložené a tedy v jiných českých a moravských divadlech nevidané inscenace. Znovu jsme získali nominace na Ceny Thálie i na jiná česká divadelní ocenění. Na výsledky si sice budeme muset ještě chvíli počkat, ale již nyní se těšíme z toho, že ani výsledky uplynulé sezony, tak jako tomu bylo mnohokrát i v minulosti, neunikly pozornosti jejich hodnotitelů.

Stejně jako v minulých sezonách pro Vás chystáme celkem 10 nových premiér. Z nich bude uvedeno pět na Činoherní scéně a pět na Hudební scéně našeho divadla.

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

Divadelní sezonu 2011/2012 otevřeme inscenací lidové hry Františka Vodsedálka *Mojžíš* režisérky Hany Burešové a dramaturga Štěpána Otčenáška, kteří pro nás připravili v minulém ro-

ce kouzelnou komedii *Škola základ života*.

Následuje pohádka na Hudební scéně, a to sice nový muzikál Martina Doepkeho *Kráska a zvíře*, se kterým jsme zatím slavili obrovské úspěchy na velkém turné po Evropě a který se nyní dočká svého prvního českého uvedení v režii Stanislava Moši a Stanislava Slováka.

Skvěle napsanou hru *Zmatení jazyků* pojednávající o těch nejběžnějších lidských trápeních, touhách, nadějích a zklamáních napsal Australan Andrew Bovell. Hra dosáhla mimořádného ohlasu v Londýně i na dalších světových jevištích a pro své výjimečné kombinátorské mistrovství ji uvádíme i my v režii Stanislava Moši.

Světově proslulý hororový muzikál *Jekyll a Hyde* bude režírovat Petr Gazdík, který pro Vás v loňském roce připravil muzikál *Mary Poppins*.

Silvestrovskou komediální premiérou se stane jedna z nejlépe napsaných veseloher *Zkrocení zlé ženy* Williama Shakespeara v režii Stanislava Slováka.

Následovat bude druhý díl muzikálové *Osudové komedie* s názvem *Očistec*, který pro naše divadlo píše Zdeněk Merta se Stanislavem Mošou. Tentokrát se bude jednat, tak jak je to v trilogiích obvyklé, o jiný žánr, a to o komedii. Příběh o hledání smyslu naší lidské existence je zároveň plný legrace a odehrává se převážně v ženském klášteře...

Pierre Corneille napsal mimo jiné i jedno z nejkrásnějších světových dramát o cti a lásce s názvem *Cid*. Uvedeme jej v režii Romana Poláka.

Další českou premiérou bude historický muzikál Donny B. Crow a Dennise Martina *Papežka Jana*, zpracovávající moderní formou legendu o dívce, která se zvláštní cestou osudu stala v polovině 9. století papežem!

Vášeň, dobrodružství, ničivá nespravedlnost, láska... to vše obsahuje divoký muzikál *Divá Bára*, další autorské dílo Milana Uhdeho a Miloše Štědrone, které tentokrát doplní hudební skladatel Leoš Kuba.

Sezonu pak završí jedna rozpustilá inscenace komedie Jaroslava Vostrého, který je novodobým autorem historicky úspěšného žánru commedie dell'arte. Ztřeštěná fraška s názvem *Tři v tom* pojednává vskutku o tom, jak tři mladé dívky „v tom“ řeší svou zapeklitou situaci.

Máme před sebou krásné i dobrodružné objevování nových divadelních zážitků a událostí. Doufám, že Vás jeho výsledky potěší stejně tak jako nás jeho příprava.

Nashledanou se s Vámi ve Vašem Městském divadle Brno za všechny kolegy těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Jule Styne - Peter Stone - Bob Merrill

SUGAR!

(Někdo to rád horké)

PREMIÉRA 4. ÚNORA 2011

Tomáš Sagher,
Milan Němec,
Mária Lalková, Roman Vojtek

Ondřej Tajovský, Mária Lalková, Roman Vojtek

Jan Apolenář,
Stanislav Moša,
Jiří Josek

Stanislav Moša, Andrea Kučerová,
Vladimír Kloubek

Milan Němec, Ondřej Tajovský, Mária Lalková,
Stanislav Moša

Překlad: Jiří Josek
Režie a úprava: Stanislav Moša
Dirigent: Ondřej Tajovský
Choreografie: Vladimír Kloubek
Scéna: Jaroslav Milfajt, Petr Hloušek
Kostýmy: Andrea Kučerová
Dramaturgie: Klára Latzková

František Halas
Doznání

*Dojat vším co je láska
k tobě se přimykám
smuten vším co je láska
před tebou utíkám*

*Překvapen vším co je láska
mlčím ve střežbu
churav vším co je láska
soužím se pro něhu*

*Poražen vším co je láska
u věrných noci úst
opuštěn vším co je láska
až k sobě budu růst*

Ďábel není ani zdaleka tak mocný. Když chce vykonat nějaké zlo, musí si vzít na pomoc někoho z nás smrtelníků.

Umberto Eco [éko] (* 5. ledna 1932 Alessandria) je italský sémiolog, estetik, filozof a spisovatel, jeden z nejvýznamnějších představitelů postmoderny a avantgardy 60. let 20. století. Od roku 1971 profesor na katedře sémiotiky na univerzitě v Bologni.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

Umberto Eco

Jméno růže

Divadelní adaptace: **Claus J. Frankl**

Překlad: **Václav Cejpek a Monika Kučerová**

Inscenační úprava a dramaturgie: **Ladislav Stýblo**

Režie: **Petr Kracik**

Scéna: **Jaroslav Milfajt**

Kostýmy: **Andrea Kučerová**

Hudba: **Dalibor Štrunc**

Dramaturgická spolupráce: **Jiří Závěš**

Asistent režie: **Stanislav Slovák**

**Premiéra v sobotu
19. února 2011 v 19.30
na Hudební scéně MdB**

**LELKOVÁNÍ
JIŘINY VESELÉ
s PETREM
ŠTĚPÁNEM
a ROMANEM
VOJTKEM**

Když se dva muži musí dělit o jednu ženu, obvykle z toho mnoho kloudného nevzejde. Tentokrát to ale dopadlo dobře. Roman Vojtek i Petr Štěpán se při zdolávání nástrah slečny Josefíny (v kterou se změnil saxofonista Joe, aby se ukryl před mafií) v inscenaci *Sugar!* spolu dokázali dohodnout bez problémů a ku prospěchu věci. Dilema tak zůstává jen divákům – a rada je jediná. Nejlepší je vidět *Sugar!* alespoň dvakrát, pokaždé s jinou alternativou – jednou s Josefínou Vojtkovou a podruhé s Josefínou Štěpánovou. Anebo naopak.

Už jste někdy hráli ženskou postavu?

Vojtek: Myslím, že ne.

Štěpán: Pokud si vzpomínám tak ne, ani na škole jsem podobnou roli neměl.

A jak se sám sobě líbíte jako žena?

Vojtek: Když jsem se viděl poprvé, tak jsem samozřejmě řekl to, co skoro všichni kluci, kteří se převlíknou za ženské: Já, to je jako moje máma. Jsem podobný jí a také své ségře. Že bych se ovšem sám sobě líbil, to se tedy říct nedá. Musím přiznat, že mám trochu jiné představy o hezké ženě, než je ta moje Josefína s velkým nosem, rozpuštěnou bradou a poměrně hustým obočím (úpravy našťastí nešly tak daleko, abych si ho musel vytrhat, což bych stejně neudělal). Asi bych se do sebe nezamiloval.

**Petr Štěpán
v muzikálu
Sugar!,
režie:
Stanislav Moša**

Štěpán: Vůbec se sobě nelíbím. Vypadám jako Helena Fibingerová nebo Helena Růžičková, když hrála ve Vlaku dětství a naděje. Upřímně, kdybych se potkal v parku v Lužánkách, tak položím peněženku na pařez a uteču.

Na co z ženského světa jste si museli nejmí zvykat, co bylo nejtěžší zvládnout?

Vojtek: Podpatky, to byla velká síla. Nejprve jsme navíc dostali osmicentimetrové, opravdu tenké jehly, což se – našťásti – ukázalo jako nereálné, protože jsem to hned zlomil. Takže nakonec máme trochu širší a stabilita je lepší. Postupem času jsem si také už trochu zvykl. Ze začátku jsem se vyzouval hned, jak jsme měli nějakou malou chvilku volna, bolely mne nártý, lýtka, celé tělo ... teď už je to o něco lepší, boty se přece jen trochu prošlápaly.

Štěpán: Složitý je celý mechanismus převlékání. Byly to trochu nervičky, než jsme to zvládli. Je tam hodně rychlých převleků, v zákulisí musí být připraven sehraný tým, jinak bychom sami neměli šanci. Nachystané jsou vždycky jedna až dvě oblékačky, jedna až dvě maskérky a kdo má volné ruce, pomůže. Ale je pravda, že nejtěžší byly asi opravdu ty podpatky.

Proč?

Štěpán: Normálně chodit ještě šlo, to není tak moc obtížné. Ale choreografie, které se člověk naučil v nějakých zkoušecích botách, měl najednou absolvovat v lodičkách. Vůbec jsem nevěděl, jak tu nohu postavit, jestli stát na špičce, nebo na celé, protože když ta klenba není ideální, tak se podpatek hýbe. Nikdy mne nenapadlo, že je to taková věda. Nutno však dodat, že ona taky málokterá ženská má takovou váhu. A ještě ke všemu boty přišly pozdě. Režisér Standa Moša je vyzadoval původně od začátku zkoušení, tak jsem si chtěl nějaké koupit sám, ale šestačtyřicítka se prostě nedělají a ve fundusu jsme taky nic takového nenašli. Tak velká herečka tu nikdy nebyla – či spíše herečka s tak velkou nohou. Museli jsme čekat na originály, které přišly až před generálovým týdnem a malé, takže se zase čekalo... Ale snad to nebylo při premiéře poznat.

Vojtek: Když jsem si lodičky obul poprvé, myslel jsem, že to ani nepůjde. Nechápal jsem ten styl chození, váha je jinak, nechodí se přes patu, jak jsem zvyklý. Ze začátku to byl fakt porod. Doma v nich určitě chodit nebudu.

Jak se Vám líbí Váš kolega jako žena?

Vojtek: Petr Štěpán se mi jako ženská nelíbí, to tedy musím říct. Zdůrazňuji ale, že nemyslím herecky. Petr je prototyp chlapa a myslím, že coby muži by mi bylo těžké se do něj zamilovat. Ale hraje dobře.

Štěpán: Roman Vojtek je nádherný, hned bych si ho vzal domů. Ale naprosto chápu, že on mě ne. (:))

Budete teď mít víc pochopení pro ženy?

Vojtek: Určitě to ovlivní moje nahlížení na různé večírky. Obvykle, když se kolem jedenácté začne tancovat, viděl jsem, jak si holky zouvají boty a přišlo mi to vždycky divné. Teď už to naprosto chápu.

Petr Štěpán
v muzikálu
Sugar!,
režie:
Stanislav Moša

Štěpán: Chovat se k ženám budu stejně jako předtím. Nikdy jsem neměl problém uctívat ženy a chovat se k nim slušně, pokud to opravdu byly ženské a v dobrém slova smyslu dámy. A co se

Roman Vojtek
v muzikálu
Sugar!,
režie:
Stanislav Moša

Petr Štěpán
v muzikálu
Sugar!,
režie:
Stanislav Mořa

bůt na podpatku týká, je to o zvyku a záleží na té ženě. Svou partnerku jsem ale nikdy nenutil chodit na štekách, i když se mi to líbí, protože noha je ve střevičkách na podpatku krásná a ušlechtilá. Myslím, že ženy samy vycítí, kdy chtějí vypadat krásně a kdy se chtějí cítit pohodlně.

Nesmály se Vám kolegyně?

Vojtek: Nic takového jsem nezaznamenal. To spíš kolegyně se trochu pochechtávaly, ale kolegyně ne. Kolegyně jsou tu úžasné.

Štěpán: Určitě se nám nevysmívaly, přestože jsme vypadali úděsně, když jsme na zkoušení nosili paruky a podprsenky na trička. Bylo to zřejmě příšerné, ale škodolibý smích jsem opravdu neslyšel. Spíš pomáhaly a vycházely nám vstříc.

Když se dva muži dělají o jednu ženu, nebývá to snadné. Jak se Vám „alterovalo“?

Vojtek: Většinu času jsme zkoušeli dohromady. Tu se něco povedlo mně, tu jsem já vzal něco od Petra. Ideální stav. Jednou v životě jsem měl alternaci, která tak kolegiální nebyla a není nic horšího, než spolupracovat s člověkem, který vám nechce vyjít vstříc, zakazuje vám dělat jeho nápady. Tohle našťásti nebyl ten případ.

Štěpán: S Romanem se nám pracovalo výborně. Jsou alternace, a také jsem je zažil, kdy na sebe ti lidé asi zárlí a odmítají dělat to, co ten druhý. Já s alternanty problém nemívám, na rovinu říkám: tenhle fór od tebe kupuji, toto se mi líbí, ale tohle bych zrušil jako nadbytečné. A přesně tak to fungovalo s Romanem.

Film Někdo to rád horké je klasika a zřejmě každý ho zná. Nebylo to pro Vás svazující, nebo jste se naopak nechali inspirovat?

Vojtek: Film samozřejmě také znám, ale jako něco svazujícího jsem to necítil. Pamatuji se, že v roce 1996, kdy měla v Městském divadle Brno premiéru *West Side Story*, tak nás všichni varovali, že to diváci budou srovnávat s filmem a že se to nemůže povést. A vidíte, v únoru jsme slavili patnáct let od premiéry a pořád hrajeme. Film má úplně jiné vyjadřovací schopnosti a divadlo také. Když si člověk sedne do hlediště, pokud je představení dobré, za pár minut zapomene na

film. Protože divadlo na něj útočí jinými prostředky, než je kamera či střih.

Štěpán: Filmem jsem se nijak inspirovat nenechal. Nikdy to nedělám. Dokonce se v období, kdy zkouším na divadle něco, co má i svoji filmovou verzi, záměrně nekoukám ani tehdy, dávají-li snímek náhodou v televizi. Není to navíc poprvé, co hraji v titulu známém i ve filmové podobě, stejný případ byl i *Přelet nad kukaččím hnízdem*, *Čarodějky z Eastwicku* a další. Ale filmový a divadelní svět, to je něco zcela rozdílného. A při zkoušení všech těchto her navíc režisér věděl, co po mě chce, jak má figura vypadat, co budeme na jevišti tvořit. Dohluvíli jsme se a v tu chvíli nemá smysl inspirovat se něčím jiným. Vyrábět na jevišti kopii filmu, to zavání průšvihem.

Joe je saxofonista. Jak jste si poradili s hrou na tento nástroj?

Vojtek: Samozřejmě na něj při představení hraje me a samozřejmě to nehrajeme my. Petr sice na saxofon umí hrát, ale já jsem saxofonem zcela nepolíben a ani jsem nevěděl, jak se pořádně drží. Stejně jako kluci, kteří hrají Jerryho, nemají zkušenosti s basou a holky s ukulele. Ale jsme na divadle, takže je to jen licence.

Štěpán: Hrát na saxofon umím, ale tady to nešlo. Není na to prostor a bylo by i velmi složité technicky zařídit, aby to šlo s orchestrem dohromady. A asi bych to těžko s tancováním a zpíváním vůbec udýchal, jsem rád, že saxofon stihnu vůbec poskládat a dát do pusy.

Marilyn Monroe jako Sugar ve filmu Někdo to rád horké byla a je bezesporu sexy symbolem už po mnoho desetiletí. Je i pro Vás představou ženského ideálu?

Vojtek: Marilyn Monroe byla určitě krásná žena. Potvrdilo by to devadesát procent mužů a já jsem taky normální chlap. Ale určitě to nebyla partnerka pro život. Je spousta žen, spousta dívek, které vyhrávají soutěže krásy a mně se líbí. Žít s nimi, alespoň s většinou z nich, bych však nechtěl.

Štěpán: Marilyn Monroe dobrý, ale jak se říká,

Roman Vojtek
v muzikálu
Sugar!,
režie:
Stanislav Mořa

doma bych to mít nechtěl, i když to možná zní machisticky. Pro mne je ideál moje žena, s níž žiji. Marilyn Monroe byla krásná, zjevení, typická kráska ze showbusinessu, která nijak zvlášť dobře nehrála ani nezpívala. Bylo v ní něco kouzelného, co se nedá vysvětlit. Dneska je to všechno kolem ní trochu nafouklá bublina, kdo ví, jak by na ni svět pohlížel, kdyby se dožila vysokého věku. Tím, že zemřela mladá, zůstala kolem ní i ta gloriola. Ale že byla krásná, o tom není sporu.

Joeho a Jerryho zachraňují na útěku před mafii dvě věci: pohotovost a také to, že při veškeré panice si zachovají smysl pro humor. Máte smysl pro humor?

Vojtek: Doufám, že mám. Mojí manželce říkají, je, ty se máš, když máš doma takového veselého chlapa. Ale ona se mým vtipům nesměje, protože je všechny zná. Tak jsem rád, že jsem teď v Brně, protože tady jsou lidé, kteří se jim smějí.

Štěpán: Snad jo, těžko soudit. Směju se hrozně rád. Ale možná je ten smysl pro humor trochu zvláštní, protože v divadle bývá humor někdy až moc černý. Dokud to však neublíží, je vždycky lepší se zasmát.

Dovedete si představit, že by Vás někdy v reálném životě pronásledovala mafie?

Vojtek: Představit si to nedovedu a ani nechci. Zaplaťpánbůh, že žijeme v této době a že se nás ta krize přece jen nedotkla tak moc, jako zasáhla Ameriku a svět ve dvacátých a třicátých letech. Ale kdyby mne měla teď pronásledovat nějaká cizojazyčná mafie, to bych měl nahnáno.

Štěpán: Nedovedu si to představit, zvlášť dneska. To, co se děje na jevišti, je opravdu sranda a nic proti tomu, co mi třeba vyprávěli známí, kteří byli u toho, když nějací šikulové drželi chlápkově hlavu pod předním kolem nastartovaného auta... Vůbec nemám náladu na něco takového myslet a ani bych nikdy nešel do nějakého podnikání, kde by to podobnými tahanicemi zavánělo. Lituji lidi, kteří se do něčeho takového dostanou.

S Joem/Joefinou se vracíte jako host na jeviště, kde jste kdysi začínal. Neplatí náhodou, že člověk dvakrát nevstoupí do stejné řeky?

Vojtek: V tomto případě určitě ne. Byl jsem nesmírně rád, když jsem nabídku na hostování v *Sugar!* dostal. Je to deset let, vyrostlo tu nové divadlo, jsou tu noví lidé, ale to gró je stejné. Mám pocit, že jsem odešel včera a jen navázal. V rekvizitárně, kde má každý herec svůj hrníček na kafe, jsem jen z legrace paní rekvizitářce řekl, že chci ten svůj. Ona ani nemrkla, otevřela vitrínu a podala mi ho. Čistý. Takže pro mne se tak moc nezměnilo. A i když je to dvě stě kilometrů od domova, to, co tady dostávám, mi všechno vynahradí. Jsem rád, že tu můžu se svými skvělymi kolegy hrát.

Tak konec lelkování. Co Vás čeká dál?

Vojtek: Mám to teď veselé. Hraji v pěti nebo šesti inscenacích, čeká mne třičtvrtěroční natáčení seriálu *Vyprávěj*, s Marií Poledňákovou budeme točit dvojku filmu *Libáš jako bůh*, letos by se měla dokončit pohádka, kterou mám roztočenou

Roman Vojtek
v muzikálu
Sugar!,
režie:
Stanislav Moša

s režisérem Karlem Janákem. Takže, co se týká divadla, dal bych si asi i chvíli pauzu. Nestíhám a spíš bych si chtěl užít své malé domky.

Štěpán: V dubnu by měla mít premiéru nová hra *Měsíční kámen*, kterou připravujeme s Honzou Šotkovským a Stankem Slovákem. Je to taková upírská komedie odehrávající se v Mexiku a měla by to opravdu být legrace, parodie, uvidíme, co se z toho vyklubuje. Pak představení, zájezdy... a už se pomalu začínám těšit na prázdniny.

Jiřina Kubešová,
foto: jeř Kratochvíl

Petr Štěpán
na zkušebně

SEZONNÍ PŘEDPLATNÉ

Vážení divadelní přátelé, dovolujeme si Vám nabídnout nové předplatné na sezonu 2011/2012, díky němuž zhlédnete celkem deset premiér, z toho dvě světové a dvě české, zakoupením abonmá získáte však také řadu nezanedbatelných výhod. Mezi ně patří například to, že každý předplatitel má zaručené své stálé místo v hledišti (dle vlastního výběru), měsíčně pak obdrží zdarma časopis *Dokořán*, ve kterých se dozví o všech aktivitách i zajímavých projektech Městského divadla Brno. Na téměř všechny mimořádné akce je pak každý abonent zván za neuvěřitelně fantastické ceny. Ostatně, ta je zásadní už při samotné koupi abonmá: je až o 30 % nižší, než při koupi jednotlivých lístků v pokladně divadla.

**František Vodsedálek,
Hana Burešová, Štěpán Otčenášek**

MOJŽÍŠ lidová hra

Hana Burešová, po inscenacích Měřítkovského *Smrti Pavla I.*, Bernhardovy *Síly zvyku* a dalších výsoco oceňovaných titulech, připravuje na podzim 2011 pro Městské divadlo Brno projekt *Mojžíš*. Biblickou hru o Mojžíšovi, jeden z nejkrásnějších textů českého lidového divadla z Podkrkonoší, napsal v roce 1811 František Vodsedálek ze Staré Vsi u Vysokého nad Jizerou. Tento švec a příležitostný zedník, který se naučil číst a psát až ve svých čtyřiceti letech, v roce 1809 poprvé navštívil divadlo v Praze a pod vlivem silného zážitku se rozhodl sám psát divadelní hry. V zimě je nacvičoval se svými sousedy a v létě organizoval jejich provedení pod širým nebem za účasti celé vesnice i okolí.

S použitím písní a hudby Petra Skoumala hra laskavým, prostým způsobem vypráví o jednom z nejpůsobivějších biblických příběhů. Snoubí se v ní suggestivní podobenství o čtyřicetiletém hledání země zaslíbené komentované mile znevažujícím komentářem pravého českého kašpárka. Konotace i přesah představení by měly společně evokovat i naši současnou touhu po nalezení harmonické společnosti. Hru pro české divadlo v 80. letech minulého století znovuobjevil Vojtěch Ron a pro jeviště ji upravila Hana Burešová a Štěpán Otčenášek. V roli Mojžíše se diváci mohou těšit na Igora Ondříčka.

režie: Hana Burešová
premiéra: 10. září 2011 na Činoherní scéně

Martin Doepke

KRÁSKA A ZVÍŘE muzikálová pohádka

Kdo by neznal *Krásku a zvíře*, jednu z nejkrásnějších evropských milostných pohádek? Po slavných zpracováních, jakými byly kupříkladu film Jeana Cocteaua nebo divadelní hra Františka Hrubína, ob-

novil na počátku devadesátých let zájem o tuto látku „disneyovský“ film režiséra Kirka Wise. Zároveň s jeho divadelní verzí se však objevila na evropských prknech i neméně zdařilá verze z německé muzikálové kuchyně. Jejím autorem je vynikající německý skladatel a aranžér Martin Doepke, který ve spolupráci s libretistou Christianem Bieniekem a textaři Elke Schlimbachovou a Grantem Stevensonem vytvořil vsuktku pozoruhodné dílo. *Kráska a zvíře* po mimořádně úspěšné německé premiéře v Kolíně nad Rýnem roku 1994 absolvovala několik zdařilých turné po celém Německu – nejnovějším bylo úspěšné turné Městského divadla Brno v režii Stanislava Mošiči a choreografii Igora Barberiče po Lucembursku, Německu, Švýcarsku, Itálii a Rakousku. Hlavní inovací příběhu o kupci, který upadne do spárů obávaného, zrůdně vyhlížejícího vládce opuštěného zámku a musí mu přislíbit za vysvobození jednu ze svých tří dcer, je jeho lokalizace – původně francouzská pohádka je zařazena do ospalého prostředí typicky německé vesničky. Právě tam sní *Kráska*, nejmladší z trojice dcer, svůj sen o vytržení z provinční nudy – proto je ochotna vstoupit i do služby ke Zvířeti. To se ovšem nelíbí těžkopádnému chasníkovi Gustavovi, který si na Krásku už dlouho myslí a proto zorganizuje lynč *Zvířete*, na nějž ochotně vyrazí celá vesnice. V poslední chvíli si však *Kráska* uvědomí, že její nejasný cit ke Zvířeti není soucit, ale láska....

režie: Stanislav Moša a Stano Slovák
Česká premiéra: 23. září 2011 na Hudební scéně

Andrew Bovell

ZMATENÍ JAZYKŮ psychologický thriller o sexu, lžích a tajnostech

Mimořádně vzrušující hra jednoho z nejuznávanějších australských dramatiků a filmových scenáristů současnosti prošla s velkým ohlasem newyorskou Broadwayí i londýnským West Endem. Dočkala se také úspěšné filmové adaptace. Důvtipná forma této napínavé, psychologicky laděné tragikomedie těží z permanentní konfrontace rozličných úhlů pohledu v několika souběžných liniích. Postupně skládá portréty a vzájemně jen domněle nesouvisějící výseky ze života devíti postav - dvou manželských párů, muže obviněného ze zločinu, neurotické psycholožky, jejího manžela, její pacientky, jakož i jednoho osamělého muže, jenž byl kdysi pacientčím snoubencem, v mozaiku plnou překvapivých zvrátů, scelenou souhrnou okolností ve strhující koncert jdoucí až na dřeň vztahů mezi pohlavími, ve drama lidí, mužů a žen, pevně lapaných do sítě vášní, tajností, lží, sexu a smrti. Vypráví o chybách, které děláme a o následcích, které si za ně odnášíme. A důrazem na absenci důvěry a lásky poukazuje právě na jejich nezbytnost a potřebnost v našich životech.

režie: Stanislav Moša
premiéra: 22. října na Činoherní scéně

Frank Wildhorn, Leslie Bricusse

JEKYLL A HYDE

hororový muzikál

Není mnoho známějších a více vzrušujících příběhů, než je ten o Jekyllu a panu Hydeovi. Od roku 1886, kdy Robert Louis Stevenson publikoval svou novelu *Podivný případ doktora Jekylla a pana Hyde*, vzrůstá tento příběh mysl autorů, čtenářů i diváků po celém světě. A není divu. Postihuje totiž v geniální metafoře odvěk tihnout lidstva k dobru i zlu a zápas, který mezi těmito dvěma póly v každém z nás probíhá. Dokáží-li však společně existovat, co se stane, jsou-li odděleny od sebe? A má doktor Jekyll šanci zvítězit nad svým druhým já, výlukem všeho zla Edwardem Hydem, který s ním naneštěstí sdílí totéž tělo? A co teprve když Jekyll pochopí, že sérii tajemných vražd v jeho okolí má na svědomí právě jeho druhé já? Muzikál skladatele Franka Wildhorna a libretisty Leslie Bricusseho na toto téma slavil již velké úspěchy na newyorské Broadwayi i v řadě evropských států. Strhující příběh v ohromující dekoraci, výjimečné herecké a pěvecké příležitosti činí jeho uvedení v našem divadle, které se soustavně věnuje tomu nejvyššímu ze soudobého světového muzikálu, další mimořádnou příležitostí zažít to nejvýznamnější, co světové hudební divadlo současnosti nabízí.

režie: Petr Gazdík

premiéra: 12. listopadu 2011 na Hudební scéně

William Shakespeare

ZKROČENÍ ZLÉ ŽENY

legendární komedie o lásce v různých podobách

Všichni v Padově by chtěli krásnou, milou a pokornou Bianku, dceru pana Baptisty, zejména pak romanticky rozdyčtý Lucenzio. Smůla všech smůl – pan Baptista trvá na tom, že nejdříve musí provdat svou starší dceru Kateřinu. Ta je však pro svou hubatost, aroganci a neposlušnost naopak postrachem mužů a nápadníci se právem obávají, že jí nikdy nikdo za manželku chtít nebude. A právě proto by se nikdy nemohla vdát ani Bianka. To ovšem nemohou připustit! Seženou a zaplatí tedy Kateřině ženicha – užvaněného, chlubivého a světem protřelého frajírka jménem Petruccio, který tuto dračici v sukních vskutku „zkrotí“. Nebo zkrotí zároveň ona jeho? A kdo bude nakonec větší saní? Bianka, nebo Kateřina?

„Legendární úspěšnost této komedie je z velké části dána tím, že si zde autor zvolil téma stejně tak věčné jako i věčné – vztah mezi mužem a ženou, boj mezi pohlavími, a vtělil ho do atraktivní podoby divadelní frašky. A právě zde se Shakespeare projevuje jako mistr svého řemesla, když dokonale spojil různorodé motivy i rozličné stavební prvky hry v harmonický celek, a tak pro nás nasvěcuje její téma objevně a aktuálně i přes propast více než čtyř staletí,“ napsal Jiří Josek, v jehož suverénním překladu hru také uvedeme.

režie: Stano Slovák

premiéry: 17. a 31. prosince 2011

Zdenek Merta, Stanislav Moša

OSUDOVÁ KOMEDIE

OČISTEC – II. díl hudební trilogie muzikálová situační komedie

Volně na sebe navazující trilogie hudebního skladatele Zdenka Merty a libretisty a režiséra Stanislava Moši obnášející tři díly – *Peklo*, *Očistec* a *Ráj* nás tentokrát zavede do ženského kláštera, který se stane útočištěm tří kamarádů, členů známé rockové kapely skrývajícími se tam v převlečení před zločinci usilujícími o jejich život. Svrázní muzikanti, kteří mají velmi, velmi daleko k běžné mravnímu vedení života, se musí v nových okolnostech zcela přizpůsobit zákonům řádu, který je přijal pod svou střechu, a ze dne na den tak zapomenout na všechny světské požitky, byť by byli každodenně vystavováni veškerým možným pokušením. Každá minuta jejich pobytu v tomto prostředí se jim stává čirým očistcem! Klášter zde však není pouze místem služby a odfikání, je to i místo, ve kterém je po staletí pěstována hudba. Hudba samozřejmě na míle vzdálená od té, kterou doposud provozovali oni tři rockeři. Konfrontace dvou diametrálně odlišných přístupů k životu i k hudbě přináší kromě extrémního napětí, vnějších i vnitřních konfliktů, dramatických, zde však převážně komických nedorozumění, i inspiraci a iniciaci k možностям obohatit a zkvalitnit vžitě a mnohdy již i nejasně motivované každodenní mechanismy. A to jak v životě, tak i v hudbě.

režie: Stanislav Moša

světová premiéra: 28. ledna 2012 na Hudební scéně

Pierre Corneille

CID

tragikomedie o konfliktu lásky a cti

Jeden ze základních kamenů klasického dramatu v dějinách divadla námětově čerpá svůj úžasně strhující příběh ze španělských rytířských romancí. Láska Jimény a dona Rodriga spěje ke šťastnému završení ve sňatku, ale situace se nečekaně zkomplikuje. Jiménin otec totiž urazí otce Rodrigova a Rodrigu mstí otcovu pohaněnou čest: v souboji hraběte zabije. Jiména žádá Rodrigovu hlavu, podřizující lásku vůli a požadavku rodové cti. Rodrigu však vybojuje Španělsku důležité vítězství nad Maury a získává čestný přídomek Cid (pán), jakož i panovníkovu přízeň za své zásluhy o stát. Jiména nicméně trvá na potrestání muže, který zabil jejího otce, přestože jej miluje... Pod kůží se vtírající dramatický účinek scén, oplývajících velkolepým a přitom zcela logickým patosem, roste z mistrovské výstavby děje, který se točí kolem konfliktu lásky a cti, vášně a vůle a nutí jak Rodriga, tak Jiménu volit mezi vzájemnou láskou a povinností vůči rodině a státu. Zvítězí povinnost, rodová a osobní čest spolu s vyššími a nadosobními zájmy nad individuálním citem, který nazýváme láskou? To se dozvíme až

Pokračování na straně 14

2011/2012

Ivana Skálová
v muzikálu *Sugar!*,
režie:
Stanislav Moša

rověji zazářila v komedii *Škola základ života*. S Lenkou jsou kamarádky, jezdí spolu i na letní taneční kurzy. Rády by si spolu zahrály sestry. V Čechovových *Třech sestrách* hraje pouze Lenka (Natálie). „Začneme po takové hře pátrat. Kdyby čtenáři Dokořanu měli nějaký tip, ať nám ho pošlou do divadla,“ zmínila Lenka při rozhovoru. Probíhal v příjemné atmosféře Divadelního klubu ještě v době zkoušek na *Sugar!*, herci byli v dobré náladě, cbě herečky si občas dobíral cpodál sedící i chodící Roman Vojtek ztvárňující roli Joea, čili Josefíny. A tak jsem se rovnou zeptal, nejdříve Lenky:

Bývá při zkouškách na komedii jako je Sugar! větší legrace než třeba při Romanci pro křídlovku (tam jste hrála Vesničanku) nebo v jiné vážnější hře?

Lenka Janíková (LJ): Legrace ke komedii neodmyslitelně patří, takže je vždy dobré, když je atmosféra při zkoušení do jisté míry uvolněná a tím pádem i tvůrčí. V napjatém ovzduší je každá práce mnohem obtížnější. U vážnějších kusů bývá zkoušení koncentrovanější a možná soustředěnější, ale i tam je často veselo. Hravost je podle mě nutná ve všech přípá-

ČERT TĚ VEM

LENKA JANÍKOVÁ A IVANA SKÁLOVÁ BY SE NECHALY SBALIT MILIONÁŘEM

stejně jako Jerry, vlastně Dafne v úžasném filmu *Někdo to rád horké* z roku 1959 s Marilyn Monroe, Tony Curtisem a Jackem Lemmonem. Spontánně to na sebe prozradily v následujícím rozhovoru, jehož hlavním tématem je samozřejmě nově uváděná komedie *Sugar!* s podtitulem znějícím stejně jako název zmíněného filmu. Obě skvělé herečky a zpěvačky v komedii hrají.

Stále mladá Lenka Janíková patří k oporám zdejšího divadla. O pouhých sedm let mladší Ivanu Skálovou byste mohli zařadit mezi začínající herečky, jenže to by nebylo přesné. V angažmá je sice teprve od podzimu 2009, ale už předtím vytvořila titulní roli v muzikálu *Evita*. Původně jen jako understudy, ale brzy po premiéře v březnu 2009 ji povýšili na rovnocennou alternativu. Od té doby vytvořila dalších osm větších rolí, nej-

Lenka Janíková
v muzikálu
Sugar!,
režie:
Stanislav Moša

*Lenka Janíková,
Michal Isteník
v muzikálu Sugar!,
režie: Stanislav Moša*

dech, pak mají herci ze své práce radost, baví je a tuto energii pak můžou následně přenášet při představení na diváky.

Ivana Skálová (IS): V *Sugar!* hravost hercům skutečně nechybí!

Máte k muzikálu *Sugar!* nějaký zvláštní vztah, nebo jej vnímáte spíše jako jednu z kuliček na pomyslném divadelním náhrdelníku?

LJ: Pro mě je tato inscenace trošičku těžší, zkouším dvě role zároveň. Jednak tancuju a zpívám v dívčí kapele Jazz hot holky a jednak jim jako Sladká Sue šéfuju, takže je to pro mě teď trošku schizofrenní, ale to se po premiérách doufám vytříbí. *Sugar!* je v našem provedení komiksová komedie a s takovýmto žánrem se na jevišti setkávám poprvé. Znamená to opět něco nového a to mám na naší práci ráda.

IS: Přiznávám, na *Sugar!* jsem se velmi těšila, především na scény se svými kolegy, například s Romanem Vojtkem, Alešem Slaninou, Milanem Němcem a Petrem Štěpánem. Všichni jsou to úžasní herci, kteří svému řemeslu rozumí a bravurně ho podle mého soudu zvládají. Na zkouškách je opravdu veselo. Přispívá k tomu také výborně přeložený text Jiřího Joska.

Šly jste se na americký film *Někdo to rád horké* podívat, případně Vám to pan režisér doporučil?

LJ: Ano, pan režisér nám to doporučil, jevištní podoba z té filmové velmi vychází. Já jsem film viděla už dřív a myslím, že je to taková klasika, kterou díky výkonům ústředních představitelů stojí za to vidět.

A v poslední době jste film režiséra Billyho Wildera neviděla?

LJ: Neviděla, nebylo kdy. Ale viděla jsem představení pražské Palmovce.

IS: Já jsem film viděla nedávno a jsem velmi

ráda, že jsem si našla čas. Jak říká Lenka, výkony na plátně jsou opravdu výborné, inspirující.

Myslíte, že třeba podvědomě se chcete v něčem podobat svým filmovým vzorům? Ptám se proto, že pan režisér Stanislav Moša přiblížil svoji adaptaci filmovému scénáři.

LJ: Snažím se, aby moje Sladká Sue byla taky trošku taková dáma, jako je ve filmu, ale i vzhledem k tomu, že je ve filmové podobě trošku starší než já, tak jí to myslím lépe vychází. Pro mě je role Sladké Sue spíše takovou sondou do budoucnosti. Doufám, že nebudu tak nervózní a šilená. Ale my přece jen zkusíme hru, která je sama o sobě nadšázkou, tak potřebuju především zapadnout do té divadelní podoby. Ovšem naši kouzelnou dívčí kapelu by si klidně do filmu mohli půjčit (smích).

IS: Já bych byla samozřejmě potěšena, kdyby se mi podařilo působit na jevišti tím okouzlivším dojmem, který byl právě Marilyn Monroe tak vlastní. Její živočišnost a uhrančivý pohled mám stále před očima. Ten pohled je tak specifický, že nevím, jestli se to dá na jevišti uhrát. Film je v tomto směru opravdu výjimečný. Ale

*Ivana Skálová
v muzikálu Sugar!,
režie:
Stanislav Moša*

Lenka Janíková
v muzikálu Sugar!,
režie: Stanislav Moša

rozhodně se o to pokusím, protože je to jeden z výrazných znaků této postavy a nerada bych jí o něj připravila. Uvidíme, jak se to podaří.

V čem jsou Vaše role nejnáročnější?

LJ: Jako Sladká Sue musím docela křičet, ne-li rvát a někdy se o ty své jemné hlasivky docela bojím.

Ale hlas máte nádherně výrazný...

LJ: No, v tomto případě teda mám co dělat, abych to zvládla! Ale pokud zrovna mluvím do hudby, tak mi naštěstí pomůže port. Inscenaci hrajeme s živým orchestrem a ten se teda ukřičet rozhodně nedá.

IS: Opravdu náročné je být na jevišti a jen působit a vyzářovat ze sebe sexappeal a k tomu být přirozeně naivní a vlastně i tak trochu mimo. V tom je tato role náročná.

LJ: Ivanka prostě musí v roli Sugar zapomenout na svoji vlastní přirozenou inteligenci a používat jen tu divadelní. Ale být krásnou naivní blondýnkou jí teda docela jde! (smích)

Předpokládáte ještě teď, před premiérou, že divák bude chtít, abyste se Marilyn hodně přiblížila?

IS: Je to tak zažité, bude těžké se z toho vymanit.

Hrajete na jevišti na ukulele? Čtenářům jen připomenu, že máte houslovou, pěveckou a taneční průpravu z cimbálového souboru v Uherském Hradišti.

IS: Hraní jen imituji, jako ostatní muzikantky z dívčí kapely. Všechny

nástroje uslyší divák v podání živého orchestru. Mimo zmiňovaného ukulele. Na něj zbyla role jen slušivého doplňku.

Role Sugar i Sladké Sue jsou alternovány. Možná by diváky zajímalo, zdali při zkouškách zkouší vždy jen dvojice Skálová – Janíková a Lalková – Vitázková, nebo zkoušíte i variantu Skálová – Vitázková a Lalková – Janíková, včetně dalších variací s mužskými postavami? Nejde mi o osobní vztahy, ale o systém, nikdy jsem se na to v divadle nikoho neptal.

LJ: Pokud jsou role alternovány, tyto kombinace se vytváří pouze na premiéry, ale ty nelze v našem provozu při reprízách zachovat. Při zkoušení se naopak vědomě snažíme potkat v různých sestavách, abychom si tak vzájemně na sebe zvykli a nebyli pak při hraní překvapení, že je něco jinak, než se nazkoušelo.

IS: V našem divadle to tak děláme ve všech hudebních inscenacích, protože právě v nich

Obdarujte své blízké zážitkem, který si mohou sami naplánovat.

Dárkové poukázky na představení Činoherní či Hudební scény Městského divadla Brno jsou v hodnotě 500,- Kč a k dostání na všech našich pokladnách.

www.mdb.cz

jsme v naprosté většině alternování. Výjimkou jsou dětské role v současně uváděném slavném muzikálu *Mary Poppins*. Tam jsou určeny stále dvojice dětských představitelů. Pro děti je určitě lepší, když mají stálého hereckého partnera. Co se týče činoherních titulů, tam se alternace vyskytují jen zřídka.

Nechaly byste se sbalit milionářem, jako se to stalo ve filmu *Jarymu alias Dafne* v podání Jacka Lemmona?

LJ i IS společně a hlasitě: Ano!

LJ: V dnešní době?! No samozřejmě! (smích)

Stále studujete, Ivano, ekonomiku a management? Je pro Vás výhodou, že Vás kantoři znají jako herečku?

IS: Stále studuji na Brno International Business School, letos mě čekají státní závěrečné zkoušky a obhajoba bakalářské práce. Jelikož nás na přednáškách bývá na 300 studentů a na škole funguje systém písemného zkoušení, osobně se s kantory setkám asi až při závěrečných zkouškách. Teprve pak bych vám byla schopna lépe odpovědět.

Jak jste spokojena, Lenko, s pohybovou složkou v *Sugar!*? Dal Vám choreograf Vladimír Kloubek možnost předvést i tanec, který máte ráda? A mimochodem, jezdíte ještě stále každé léto na taneční školu k Davidu Strnadovi, tanečníku a choreografovi?

Zatím mi ještě klouby a kolena docela fungují, také jezdím. Tanec k mému životu neodmyslitelně patří, je to pro mě nejlepší relaxace, i když zrovna s Davidem je to teda docela dřina. Ovšem taková ta krásná, která stojí za to! Jinak v *Sugar!* jsou všechny choreografie Lá-

**Ivana Skálová,
Roman Vojtek
v muzikálu *Sugar!*,
režie: Stanislav Moša**

dou přesně dané, takže pro nějaké taneční improvizace tam prostor není. Ten jsem si našla jako Martička Nováková ve *Škole základ života*. To je moje životní taneční role. (smích)

Obě jste kamarádky. Máte na sebe čas i mimo divadlo?

LJ: Přestože se v divadle setkáváme často, hodně spolu zkoušíme i hrajeme, tak Ivanka je pro mě přesně ta kolegyně, se kterou se vždycky ráda potkám i mimo divadlo...

IS:... a to jen potvrzuje fakt, že si s Lenkou výborně rozumíme, protože bych odpověděla stejnými slovy.

Budete mít, Ivano, v roli *Sugar* své přirozené vlasy, nebo paruku?

LJ: Á, tak to je pichnutí do vosiho hnízda! (smích) Zrovna dnes jsme měli kostýmovou zkoušku, kde se to právě řešilo...

IS: Je to takový paradox. Pan režisér chtěl, abych hrála ve svých vlasech. Proč nasazovat blondýnce blond paruku? Ale pro nepraktičnost a taky náročnost účesu, který by se dělal z mých vlasů, jsme se shodli na paruce. Také nemám tak výraznou blond barvu svých vlasů, což vadilo především mně, jako představitelce legendární Marilyn Monroe. Takže jsem za paruku bojovala. Samozřejmě chápu, že přirozené vlasy mají svůj půvab, ale pro tento účel, a také pro zvolený žánr ztvárnění, je podle mého názoru opravdu lepší varianta paruky.

LJ: Já s tím rozhodně souhlasím a Ivanka má moji naprostou podporu.

Klobouk dolů před vámi oběma, když jste dokázaly přesvědčit samotného pana principála.

Jan Trojan, foto: jef Kratochvil

**Lenka Janíková
v muzikálu *Sugar!*,
režie: Stanislav Moša**

v samotném závěru tohoto mimořádného díla. Corneillovo skvostné básnické drama (staré bezmála čtyři století) tak může v naší době, prosáklé od teorie po praxi egoismem, době, kdy pojmy povinnost a čest zpláněly k bezobsaženosti, rezonovat myšlenkami nejen provokativními a potřebnými, ale i nezbytně krásné podvrtnými.

režie: Roman Polák

premiéra: 11. února 2012 na Činoherní scéně

Donna B. Cross, Dennis Martin

PAPEŽKA JANA

původní historický muzikál

Podle světového bestselleru americké spisovatelky Donny B. Cross *Papežka*, který vyšel ve více než třiceti jazycích, a podle kterého byly natočeny již dva celovečerní filmy, napsal mladý německý muzikálový skladatel a textař Dennis Martin (autor muzikálů *Elizabeth* a *Bonifatius*) nový muzikál, jehož světová premiéra se odehraje v německé Fuldě 3. června tohoto roku v režii Stanislava Moši. Již dnes je do Zámeckého divadla Fulda na tuto inscenaci prodáno 50.000 lístků!

Dílo uvádí na jeviště téměř neuvěřitelný příběh – legendu o ženě, která v polovině devátého století usedla na papežský stolec. Mladinká Jana je dívka, která se zcela vymyká svému okolí i zažitým představám o ženách, jejich možnostech i poslání. Je výjimečně chytrá a talentovaná. Nejprve se jí, proti všem tehdejšímu zvyklostem, dostává i jako dříve legálního vzdělání. Následně pak může v převleku za svého nešťastně zabitého bratra pokračovat v učení. Samozřejmě že je díky svému převleku neustále na útěku, a tak její cesta pokračuje až do Říma, kde se stává nejprve léčitелеm nebohých až se nakonec stane lékařem samotného papeže a následně i jeho nejbližším rádcem. Když papež násilně umírá, stává se Jana – Jan jeho následníkem. Milují ho především prostí lidé – chudí a nemocní, kterým obětuje své osobní štěstí. Přesto však i ona podléhá lásce a jak o této legendě vyprávějí dochované středověké obrazy, je nakonec prozrazena v okamžiku, kdy porodí dítě. Ačkoli se katolická církev ve středověku snažila všechny důkazy o tomto příběhu zničit a snažila onu historiku prezentovat pouze jako středověkou fantazii, není dosud zřejmé, zda skutečně nešlo o historickou postavu. Navíc dodnes existuje formální zkouška pohlaví nově nastupujícího papeže. Jedná se o nebývalý příběh plný tajemství, vášní, touhy po vzdělání i obětování se. Naše divadlo uvede muzikál v překladu Michaela Prostějovského jako druhé na světě v české premiéře.

režie: Stanislav Moša

česká premiéra: 24. března 2012 na Hudební scéně

Jaroslav Vostrý

TŘI V TOM

komedie dell'arte

Italská komedie dell'arte patří mezi oblíbené žánry

divadla již od 16. století. Jde o žánr založený na improvizaci, nadsázce a různých ztřeštěnostech, plný vtipů a gagů, které mezi sebou rozehrávají ustálené postavy – lakotní starci, vdavekchtivé vdovy, pobláznění sluhové, zamilovaní mladíci, naivní dívky, či zmatení učenci. V roce 1978 napsal pro Činoherní klub komedii ctící tento žánr uznávaný divadelní teoretik, kritik a historik Jaroslav Vostrý, který měl ovšem z politických důvodů zákaz činnosti. Proto se hra *Tři v tom* objevila na jevišti připisována autoru Jiřímu Menzlovi, který ji režiroval a v roce 1981 převedl i do filmové podoby. Na jevišti Činoherního klubu šlo o jednu z nejslavnějších inscenací, která byla na repertoáru téměř devět let. Rozkošný příběh, na jehož začátku se setkáváme se třemi mladými dámami, které se vinou svých nápadníků dostaly do překerní situace, prostě „jsou v tom“, je plný bláznivých situací, v nichž se trojice milenců pokouší dostat k sobě i přes nevělu rodičů a osudu.

režie: Antonín Procházka

premiéra: 28. dubna 2012 na Činoherní scéně

Milan Uhde, Miloš Štědroň, Leoš Kuba

DIVÁ BÁRA

původní romantický muzikál

Milan Uhde a Miloš Štědroň jsou nesporně nestory (nejen) brněnského muzikálu – od legendární *Balady pro banditu* až po dvojici muzikálových titulů pro Městské divadlo Brno: *Nana* a *Červený a černý*. Po zmíněných dvou muzikálech na témata z klasické světové literatury zvolili nyní, společně s dalším hudebním skladatelem Leošem Kubou, námět z literatury české – *Divou Báru* Boženy Němcové. Libretista Milan Uhde se mimo jiné inspiroval i tragickými osudy samotné autorky, kterou celoživotně provázela netolerance, strach a nepochopení. Výsledkem je velké drama, ve kterém Bára bojuje za právo na svobodnou existenci a na štěstí, i za právo své kamarádky Elišky, nucené do sňatku s nemilovaným mužem, s nedůvěrou a nepřátelstvím celé obce – byť pohnutky jednotlivých vesničanů jsou rozdílné, což Uhde ve svém scénáři mistrně rozkrývá. Bohatý příběh logicky korunuje i nenápadný, ale o to silnější milostný motiv vztahu Bary k myslivci.

režie: Juraj Nvota

světová premiéra: 12. května 2012 na Hudební scéně

Objednávky

na **Sezonní předplatné**
2011/2012

přijímá Komerční oddělení divadla,
Lidická 16, 602 00 Brno,
telefon: +420 533 316 410,
e-mail: komercni@mdb.cz.
Předplatné lze zakoupit
každý všední den
od 9.00 do 16.30 hodin.

SEZONNÍ PŘEDPLATNÉ 2011/2012

V OSLNĚNÍ

JANA MUSILOVÁ

HRAJE, ZPÍVÁ, MODERUJE, DABUJE

Vlastně je to v Městském divadle Brno běžné a stává se to normou. Zaklínadlo „všichni dělají všechno“ diktuje baletákům zpívat a mluvit, činohercům zpívat a zpěvačkám tancovat. Janu Musilovou tohle všechno nikdo učit nemusí, ona to, a ještě mnohem víc, umí už dávno. Oblíbenou herečku (dvakrát – v sezonách 1997/98 a 2002/03 – získala diváckou cenu Křídla, v minulé sezoně skončila v kategorii hereček druhá) můžete vidět jako paní Banksovou v muzikálu *Mary Poppins*, v březnu se na programu objevují také *Les Misérables* a *Becket* aneb *Čest boží*.

Hlas Jany Musilové znají z dabingu i ti, kteří ji naživo nikdy neviděli. Propůjčila totiž svůj hlas agentce Daně Scullyové v legendárním seriálu *Akta X* nebo Kíře Nerys z neméně kultovního *Star Treku*. S představitelkou druhé role, americkou herečkou Nanou Visitor, se vloni setkala. A Gillian Andersonová v loňském roce natočila nový seriál, takže se možná s hlasem Jany Musilové budeme setkávat i nadále.

Čemu v současné době věnujete nejvíc energie?

Třetího března se opět potkám při spolupráci na novém projektu se zlínskou Filharmonií Bohuslava Martinů. Musím se naučit nové písničky a připravit průvodní slovo. Se zlínskými filharmoniky jsem už vystupovala na sedmi koncertech a vždycky to pro mě znamená krásný zážitek. Tentokrát budeme na koncertě zpívat společně s Hankou Holišovou, tak se těším, že si to užijeme. A také se více věnuji synovi, protože začal studovat na víceletém gymnáziu, a tak mu pomáhám naučit se učit.

A když jsme u té energie, kde a odkud ji nejraději a nejvíc čerpáte?

Energii mi dávají třeba dobré zprávy. Když se podaří správná věc, když je úspěšné představení, když syn přinese ze školy dobrou známku, setkání s fajn lidmi... Ale nejvíc energie mi dává, když můžu pobýt mimo město, třeba v lese, a taková vyjízdka na koni je vůbec nejlepší. Těším se na jaro, až bude dobrý terén na ježdění.

Slavila jste nějak své loňské dvacetileté výročí angažmá v Městském divadle Brno?

Tak to jste mě tedy opravdu zaskočil. :-). Já to nepočítám. A hlavně u nás v divadle se děje pořád něco nového, přicházejí noví kolegové, nové tváře... Vůbec mi to nepřijde. Na druhou stranu je velice milé potkat se třeba s Romanem Vojtkem nebo Petrou Jungmanovou, kteří u nás byli v angažmá. Teď, když tu hostují a potkáme se, přijde mi to, jako by odešli před měsícem.

Jak se Vám hraje Winifred Banksová v muzikálu *Mary Poppins*? Je tento pohádkový muzikál pro Vás něčím zvláštním?

Je opravdu pohádkový a pohádky máme všichni rádi. Což se projevilo na úspěchu tohoto představení. Muzikál je velice dobře napsaný a tak, jak ho Petr Gazdík zrežiroval, má velký úspěch. Příznám

Jana Musilová,
Petr Štěpán
v dramatu *Becket*,
režie: Janez Stariša

**Jana Musilová
s herečkou
Nanou Visitor**

se, že jsem se musela docela ukáznit. Mám v muzikálech většinou na repertoáru energické a extrovertní postavy, což se projevuje i v jejich písniích a velkých tónech. A Peťa chtěl velice civilní projev. Na zkouškách stále říkal: „Míň, míň!“ A to i při zpívání, protože písně Winifred jsou velmi niterné. A věděl, proč to dělá – ve výsledku to pak zapůsobí mnohem silněji. Winifred hraji moc ráda a baví mě s každou reprízou přicházet na nové, třeba jen drobné nuance této postavy.

Nehrajete v únorových novinkách – v Sugar! ani ve Jménu růže, přesto, jak jsem spočítal, máte aktuálně na repertoáru role v patnácti představeních. Jaké techniky používáte pro posilování paměti, aby se Vám to všechno nevykouřilo z hlavy?

Patnáct? No vidíte, to jsem taky nevěděla. :-)) Do lékární pro prášky na posílení paměti zatím nechodím. Písničky si pamatuji rychle a dobře, ale příznám se, že mluvený text se učím déle než dřív. Zato když se něco dobře naučím (podotýkám, opravdu DOBRĚ!), tak si to pamatuji jak dlouho je třeba. Je zvláštní, že po derniéře se text z hlavy vymaže. Ale do té doby, když říkáte, že mám na repertoáru patnáct titulů, mám v hlavě patnáct programů a vždy zapojím ten aktuální. Samozřejmě bych si netroufla jít večer na jeviště a předtím si text nezopakovat. Nikdy se mi nestalo, že by se mi popletly dohromady texty ze dvou inscenací.

Ale stalo se mi na zahraničním turné s *West Side Story*, kdy jsme ze dne na den měnili německo-anglickou verzi na čistě anglickou, že jsem v emotivní scéně po duetu s Marií do ticha zvolala jednu větu německy. Vůbec mi to nepřišlo nepatřičné, protože našťěstí žádná divná reakce z publika nezazněla. Až když mi to pobavení kolegové za scénou řekli, tak jsem se vyděsila. Ale už to zaznělo.

Vedle hraní také zpíváte a moderujete společenské akce, jste tedy neustále v kontaktu s lidmi, s publikem. Nemáte někdy pocit, že byste nejradši odjela na pustý ostrov a nejmíň rok nikoho nepotkala?

Já mám lidi moc ráda. A publikum také. Přesto existují místa a zákoutí, kde mi klid a ticho nevaadí, spíš naopak, a je mi tam moc fajn. Ale na pustý ostrov, třeba někam do Indického oceánu, bych odjela hned, ale určitě ne sama. :-)) A úplně by stačil týden.

Vystupovala jste za doprovodu Petra Maláska. Jaký to byl pocit vystupovat s klavíristou, který doprovází Hanu Hegerovou, Lucii Bílou nebo Martu Kubišovou?

Sólově jsme spolu vystupovali zatím dvakrát v Brně a jednou v Praze. Poznala jsem, že je to opravdu vynikající sólový klavírista, který přitom dokáže velice citlivě a vnímavě doprovázet. Pro zpěváka je zárukou jistoty, opory a naprosté pohody. Moc si té spolupráce vážím. S Petrem se známe delší dobu z divadla a také jsme spolupracovali při vzniku mé druhé desky. Má rád šanson, což nás spojuje. A mimo jiné aktivity má velmi blízko k muzikálům, které píše a také na ně často jezdí s rodinou do New Yorku. Moc mě potěšilo, že když jsem je pozvala na naši *Mary Poppins*, byli naprosto unešeni.

V našem minulém rozhovoru na podzim 2009 jste si posteskla, že dabing už není, co býval, a že by Gillian Andersonová, jejíž jste dvorní dabérka, mohla natočit nějaký seriál. Stalo se, v britské produkci natočený seriál se jmenuje Any Human Heart. Uvažuje o něm některá z českých televizí?

To je dobrá zpráva. Já věřím, že ano. Zatím mě vždy dabingová studia oslovila, pokud se jednalo o seriál nebo film s Gillian Andersonovou. Obdivuhodné je, kolik fanoušků mají různé seriály. Velice aktivní jsou například příznivci sci-fi seriálu *Star Trek*, kde dabují postavu majora Kiry Nerys. Pořádají pravidelná setkání a vloni na podzim oslovili i mě, protože pozvání do Prahy přijala právě představitelka majora Kiry, americká herečka Nana Visitor. Musím říct, že to byl velice příjemný večer, kde se nemluvalo jen o seriálu a dabingu, ale i o divadle. Došlo i na muzikál a zpívání, protože Nana vystupovala i v amerických muzikálech.

Jan Šmikmátor, foto: jef Kratochvil

Ve vánoční hře Betlém, režie: Zbyněk Srba

ČI NO HERN Í SC É N A

Julie Styne, Bob Merrill, Peter Stone:

SUGAR! (NĚKDO TO RÁD HORKĚ)

Muzikál vznikl na základě legendárního filmu *Někdo to rád horké* s Marilyn Monroe. Je to neuvěřitelné, ale zmíněný film se poprvé promítal před padesáti lety, v roce 1959.

Dva chudí muzikanti se náhodou připloute do války mafiánských gangů. Jsou pronásledováni a nezbyvá jim nic jiného, než se bezpečně ukrýt. Převlékají se do ženských šatů a nechávají se zaměstnat v kapele odjíždějící na turné na Miami Beach. Florida se pro bezprizorní muzikanty slává jedinečnou příležitostí, jak zmizet mafií z očí... Jejich bláznivé dobrodružství však zdaleka nekončí! Díky svému přestrojení začínají bezpečně komických situací, a aby toho nebylo málo, oba naši hrdinové se zamilují do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukulele jménem Sugar. Jako by tohle všechno nestačilo, jednoho z našich okouzlivých hudebníků v dámské róbě požádá postarší milionář o ruku...

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Mária Lalková nebo Ivana Skálková, Petr Štěpán nebo Roman Vojtek, Milan Němec nebo Aleš Slanina, Lenka Janíková nebo Pavla Vítázková, Michal Isteník, Jan Apolenář nebo Jan Mazák, Tomáš Sagher a další.

Stefan Vogel: DOBŘĚ ROZEHRANÁ PARTIE

Co si počít, když je váš otec nerudný válečný veterán, zatrpklý stárnoucí vdovec, který není schopen vyjít takřka s nikým, kromě starého kamaráda Waltera, který k němu každý čtvrtek už po třicet let přichází na partii šachu? Leonard Kowinski svůj boj o srozumění s otcem Fredem dávno vzdal – až na hospodyně, které mu stále přičinlivě dodává a které ve Fredově domácnosti

nenajdeme Lizu Doolittlovou, ale Ďulinkovou, nikoli profesora Higginse, ale Jindřicha Hradského, místo plukovníka Pickeringa plukovníka Špičku a Freddy Eynsford-Hill prošel proměnou na Bedřicha Skodu-Vrchovského. Díky vtipné úpravě a vynikajícím hlavním představitelům je inscenace, kterou doprovází osmičlenný živý orchestr, jedním z nejvyhledávanějších představení MdB.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jitka Cvančarová nebo Petra Jungmanová nebo Markéta Sedláčková, Martin Havelka, Zdeněk Bureš nebo Milan Horský, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář, Miroslava Kolářová nebo Eva Jelínková, Zdena Herfortová nebo Libuše Billová, Robert Jicha a další.

Robin Hawkey: DOKONALÁ SVATBA

Svatební obřad a chvíle před ním jsou obvyklé situací, kdy se lámo životní osudy. Tak je to i v jedné z nejlepších napsaných komedií současnosti. Bill s Rachel jsou šťastní. Bill s Rachel se budou ráti. Ona se na svatbu velice těší. I Tom, Billův svědek, se těší. I Rachelini rodiče se těší. A krásné svatební apartmá je pronajato... Jenže ráno před svatbou se Bill probudí v posteli po noci, kterou si nepamatuje, s dívkou, kterou si nepamatuje a navíc si ani nepamatuje, co se mezi nimi dělo – a dívka říká, že leccos. Nezbyvá než ji okamžitě ukřít do koupelny a za vydatné pomoci svědka Toma a nebohého, do věci omylem zapletené pokojské Julie, se pokusit vše utajit před nevěstou a její matkou, zatímco na radost pijící otec začíná působit hotelové obsluze mírné komplikace. Vše se navíc definitivně zaplete ve chvíli, kdy Tom zjistí, která to dívka s Billem strávila noc. Vše v této komedii záměn, lží a nedorozumně spěje k nevyhnutelné katastrofě, která se nakonec ukáže paradoxně být tím nejšťastnějším řešením. Skvošná klasická situáční komedie zkušeného britského dramatika Robina Hawdona obletěla od své premiéry v roce 1994 jeviště celé Evropy...

Režie: Stano Slovák

Hrají: Lenka Janíková, Milan Němec, Petr Štěpán, Hana Holíčová, Lucie Zdeničková, Irena Konvalinová, Zdeněk Bureš.

Sofokles: OI DIPUS KRÁL

Geniální dílo z doby před dvěma a půl tisíci lety byvám pokládáno za nejdokonalější antickou tragedii vůbec a tvoří jeden z vrcholů světového dramatu všech dob; prokrevně vášnivý a vpravdě nadčasový příběh o zločinu a trestu, vině, sebezpánání a odpovědnosti nabízející mimořádné herecké příležitosti. Thébský vládář Oidipus pátrá po příčině, pro kterou Théby sužuje mor; podle dělfské věšty jde o boží trest za nepotrestanou vraždu předchozího krále Laia. Oidipus, rozhodnutý odhalit pravdu a vykonat pomstu, objevuje krutou minulosť a při jejím poznání prohlédnuv a poznav pravdu, sám oslepnou. Příběh Oidipa je příběhem o síle osudu, napříjichého se právě skrze skutky, jimiž se mu lidé snaží vyhnout. Příběhem jdejce, který platí za zločin proti ráti, ačkoliv tento zločin spáchal nejen nevědomky, ale dokonce proti racionální vůli své v všech ostatních zúčastněných. *Oidipus král* však není pouze dramatickou analýzou individuálního svědomí, obsahuje i úžasný sociální rozměr. Trebaže byl ústřední a prvotní zločin spáchán bezdůvě, stal se reálným narušením rovnováhy řádu světa. A je neodkladnou povinností Oidipa jako vládáře, tuto rovnováhu opět nastolit, a to i za cenu sebezničení. Sofokles vytvořil věčně naléhavě rezonující drama o dialektice života člověka a univerza, které může být vůči jedinici nesmírně kruté, nikdy se však nesmí stát panstvím náhody a zvrle.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Jiří Mach, Ivana Vaňková, Viktor Skála, Josef Jurásek, Jan Mazák, Michal Isteník, Jaroslav Matějka, Zdeněk Bureš, Miroslava Kolářová, Irena Konvalinová, Kateřina Krejčová, Tereza Martinková, Martin Krížka, Karel Škarka, Jakub Uličník a další.

Jean Anouilh: BECKET ANEB ČEST BOŽÍ

Proslulá Anouillova hra je ozdobou světových jevišť už dobré půlstoletí a jaksi ne a ne zestárnout. Snad proto, že je prostě moudrá. Drama s námětem z anglické historie (12. století) využívá techniky „divadla na divadle“ k evokaci vzrušujícího příběhu o přátelství a posléze rivalitě mezi králem Jindřichem I. Plantagenetem a jeho kumpánem, anglosaským feudálem Thomassem Becketem. Ten jako noblesní kolaborant virtuosně „tančí mezi vejci“, jen aby si zachoval své výsady; je mladý, lehkomyšlný, chce žít a užívat si. Až do chvíle, kdy ho král přijmou úřad arcibiskupa canterburského, hlavní církve v Anglii. „Byl jsem člověk bez te, a najednou jsem čest zase našel, křehkou a zranitelnou jako dítě, čest Boží. A ta se stala i mou ctí.“

Preloženo do obvyčných slov: Becket nachází ztracenou důstojnost a poctivost k sobě samému. Pro tuto čest Becket obětuje pohodlí, majetek, přátelství krále a vpsled i život. V dramatu, které

HRAJEME

nikdy nevyráží déle než týden. Protože Fred je zkrátka bytost, se kterou se nedá žít. Až jednoho dne se jeho život ořese v základech – energická italská hospodyně Rosalinda se s jeho morosovitostí zkrátka nnesmírjí a začne s ním hrát podle svých vlastních pravidel. A světe div se, ona se to snad Fredovy nakonec líbí... Až na to, že Rosalinda odhalí utajené tajemství Fredovy a Waltovy partie – a nakonec se právě ona stane tou dámou, o níž se v této partii hraje.

Režie: Stano Slovák

Hrají: Zdena Herfortová, Jaroslav Duřek, Ladislav Lakomý, Viktor Skála, Hana Kovaříková

Carlo Goldoni: SLUHA DVOU PÁNŮ

Snad nejslavnější hrou Carla Goldoniho je pozdní komedie dell'arte *Sluha dvou pánů* s ústřední postavou omezeného i mazaného Truffaldina. Veselý příběh s milostnou zápletkou, ve které dívka převlečená za muže hledá svého milého, jako by ironicky vyvracel rčení, že „nelze sloužit dvěma pánům najednou“. Avšak Truffaldino svou morálně problematickou aktivitu dokládá, že tomu tak lze, a zároveň že člověk přitom může dojít i štěstí.

Úprava a režie: Zdeněk Černý

Hrají: Martin Havelka, Petra Jungmanová nebo Evelina Kachlřová, Ladislav Kolář, Pavla Vítázková, Zdeněk Junák, Zdena Herfortová, Irena Konvalinová, Patrik Bořecký, Michal Nevěčný.

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe: MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU)

Slavný americký muzikál, který vznikl na motivy známé divadelní hry G. B. Shawa *Pygmalion*. Dnes již klasický muzikálový titul, který měl premiéru na Broadwayu v roce 1956, vypráví známý příběh květinářky Lizy Doolittlové, která projde proměnou v sebevdomou mladou dámu...

To, že Liza i její otec, popelář Alfréd Doolittle, mluví v originále anglickým dialektem cockney, inspirovalo autora úpravy a režiséra Stanislava Mošua k převedení hry do brněnského prostředí a k použití místního nářečí, brněnského hantecu. Tak se zrodila *My Fair Lady* s přívlastkem *ze Zelňáku*, protože postava Lizy se přesunula z původní londýnské tržnice Covent Garden na brněnský Zelný trh. Nejde totiž jen o jazykovou inovaci, ale i o posun do místních realí. A tak postavy v úvodu nevyhází z Královské opery, ale z Reduty, kde nehrali Verdího Aidu, ale lidovou operetku *Na ty louce zelený*...

S posunem muzikálu do nám blízké jazykové roviny a také směrem do současnosti, souvisí také změna jmen. V brněnském verzi

BŘEZEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

1.3.	úterý	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	E2
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
2.3.	středa	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
3.3.	čtvrtek	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	A4
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
4.3.	pátek	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	E5
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
5.3.	sobota	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	
15.00		Sugar! (Někdo to rád horké)	
5.3.	sobota	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
6.3.	neděle	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	
15.00		Sugar! (Někdo to rád horké)	
6.3.	neděle	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	D
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
8.3.	úterý	Stefan Vogel	C2
19.30		Dobře rozehraná partie	
9.3.	středa	Carlo Goldoni	
19.30		Sluha dvou pánů	
10.3.	čtvrtek	Stefan Vogel	AB4
19.30		Dobře rozehraná partie	
11.3.	pátek	Stefan Vogel	C5
19.30		Dobře rozehraná partie	
12.3.	sobota	A. J. Lerner, F. Loewe	
19.30		My Fair Lady (ze Zelnáku)	
13.3.	neděle	A. J. Lerner, F. Loewe	
14.00		My Fair Lady (ze Zelnáku)	
13.3.	neděle	A. J. Lerner, F. Loewe	
19.30		My Fair Lady (ze Zelnáku)	
15.3.	úterý	Stefan Vogel	AB2
19.30		Dobře rozehraná partie	
17.3.	čtvrtek	Robin Hawdon	PP1
18.00		Dokonala svatba	
18.3.	pátek	Sofokles	A5
19.30		Oidipus král	
19.30	sobota	Jean Anouilh	Z2011
19.30		Becket aneb Čest boží	
20.3.	neděle	Jean Anouilh	A2011
19.30		Becket aneb Čest boží	
21.3.	pondělí	Jaroslav Zák, Hana Burešová	
18.00		Škola základ života	
22.3.	úterý	Jaroslav Zák, Hana Burešová	zakoupeno
11.00		Škola základ života	
22.3.	úterý	Jaroslav Zák, Hana Burešová	
19.30		Škola základ života	
23.3.	středa	Robin Hawdon	P18
19.30		Dokonala svatba	
24.3.	čtvrtek	Robin Hawdon	
18.00		Dokonala svatba	
25.3.	pátek	Stefan Vogel	E5
19.30		Dobře rozehraná partie	
25.3.	sobota	Stefan Vogel	
19.30		Dobře rozehraná partie	
26.3.	neděle	Stefan Vogel	
18.00		Dobře rozehraná partie	
27.3.	středa	Jean Anouilh	M2011
19.30		Becket aneb Čest boží	
30.3.	čtvrtek	Tennessee Williams	derniéra
19.30		Kočka na rozpalené plechové střeše	

HUDEBNÍ SCÉNA

1.3.	úterý	Umberto Eco	A2/AB2
19.30		Jméno růže	
2.3.	středa	Umberto Eco	A3/AB3
19.30		Jméno růže	
3.3.	čtvrtek	Umberto Eco	C4
19.30		Jméno růže	
4.3.	pátek	Umberto Eco	A5/AB5
19.30		Jméno růže	
5.3.	sobota	Umberto Eco	A6/AB6
19.30		Jméno růže	
6.3.	neděle	Umberto Eco	
18.00		Jméno růže	
8.3.	úterý	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
19.30		Les Misérables (Bidníci)	
9.3.	středa	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
19.30		Les Misérables (Bidníci)	
10.3.	čtvrtek	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
18.00		Les Misérables (Bidníci)	
22.3.	úterý	Koncertní představení	zakoupeno
18.00		The Stars of Musical	
24.3.	čtvrtek	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	veř. generálka
14.00		Chicago	
24.3.	čtvrtek	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	A4/AB4
19.30		Chicago	
25.3.	pátek	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	premiéra, P
19.30		Chicago	
26.3.	sobota	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	A6/AB6
19.30		Chicago	
27.3.	neděle	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
15.00		Chicago	
27.3.	neděle	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	D/E7
19.30		Chicago	
28.3.	pondělí	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	A1/AB1
19.30		Chicago	
29.3.	úterý	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	C2/E2
19.30		Chicago	
30.3.	středa	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	A3/AB3
19.30		Chicago	
31.3.	čtvrtek	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	C4
19.30		Chicago	

20. 3. 2011 v 11.00 hodin JARNÍ HUDEBNĚ BALETNÍ MATINÉ foyer Hudební scény

Zaposlouchejte se do nádherných melodií Aarona Coplanda a Antonia Vivaldina při zcela jedinečné příležitosti vítání jara v Městském divadle Brno! Mimořádný koncert orchestru MdB pod vedením šéfdirigenta Ondřeje Tajovského a tanečního doprovodu baletu MdB v choreografii Simony Leopoldové ve foyeru Hudební scény slibuje úžasný zážitek. Program: Apalačské jaro (Balet pro Martu) a Čtvero ročních dob.

ZÁJEZDY: 7. března hostuje Městské divadlo Brno s komedií *Škola základ života* ve Skutči, 14. 3. v Pardubicích, 16. 3. v pražském Divadle v Dlouhé a 28. 3. v Třebíči.

DUBEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

1.4.	pátek	Robin Hawdon	zakoupeno
2.4.	sobota	Dokonalá svatba	A6
19.30		Jaroslav Žák, Hana Burešová	
3.4.	neděle	Skola základ života	
19.30		Jaroslav Žák, Hana Burešová	
8.4.	pátek	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	veř. generálka
14.00		Měsíční kámen	
8.4.	pátek	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	A5
19.30		Měsíční kámen	
9.4.	sobota	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	premiéra, P
19.30		Měsíční kámen	
10.4.	neděle	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	premiéra
19.30		Měsíční kámen	
11.4.	pondělí	Stefan Vögel	
19.30		Dobře rozehraná partie	
12.4.	úterý	Stefan Vögel	A2
19.30		Dobře rozehraná partie	
14.4.	čtvrtek	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	AB4
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
15.4.	pátek	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	AB5
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
16.4.	sobota	J. Styne, B. Merrill, P. Stone	AB6
19.30		Sugar! (Někdo to rád horké)	
17.4.	neděle	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	D7
19.30		Měsíční kámen	
19.4.	úterý	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	C2
19.30		Měsíční kámen	
20.4.	středa	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	AB3
19.30		Měsíční kámen	
21.4.	čtvrtek	Stefan Vögel	C4
19.30		Dobře rozehraná partie	
22.4.	pátek	Stefan Vögel	
19.30		Dobře rozehraná partie	
23.4.	sobota	Sofokles	A6
19.30		Oidipus král	
26.4.	úterý	Sofokles	E2
19.30		Oidipus král	
28.4.	čtvrtek	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	A4
19.30		Měsíční kámen	
29.4.	pátek	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	C5
19.30		Měsíční kámen	
30.4.	sobota	B. Kid, S. Slovák, J. Šotkovský	AB6
19.30		Měsíční kámen	

HUDEBNÍ SCÉNA

1.4.	pátek	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	A5/AB5
19.30		Chicago	
2.4.	sobota	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
15.00		Chicago	
2.4.	sobota	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
19.30		Chicago	
3.4.	neděle	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
15.00		Chicago	
3.4.	neděle	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
19.30		Chicago	
4.4.	pondělí	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
19.30		Chicago	
5.4.	úterý	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	A2/AB2
19.30		Chicago	
6.4.	středa	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
19.30		Chicago	
7.4.	čtvrtek	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
19.30		Chicago	
8.4.	pátek	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	C5/E5
19.30		Chicago	
8.4.	sobota	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
15.00		Chicago	
9.4.	sobota	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
19.30		Chicago	
10.4.	neděle	John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse	
18.00		Chicago	
14.4.	čtvrtek	Dmitry Baevsky Quartet featuring Joe Cohn (RUS/USA/CZ/SK) Carla Cook Quartet (USA)	
		KONCERT JAZZOVÝCH HVĚZD	
17.4.	neděle	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
15.00		Mary Poppins	
17.4.	neděle	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
19.30		Mary Poppins	
18.4.	pondělí	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
19.4.	úterý	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
20.4.	středa	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
21.4.	čtvrtek	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
22.4.	pátek	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
23.4.	sobota	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
15.00		Mary Poppins	
23.4.	sobota	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
19.30		Mary Poppins	
23.4.	neděle	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
15.00		Mary Poppins	
24.4.	neděle	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
19.30		Mary Poppins	
24.4.	úterý	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
27.4.	středa	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
28.4.	čtvrtek	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
29.4.	pátek	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
18.00		Mary Poppins	
30.4.	sobota	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
15.00		Mary Poppins	
30.4.	sobota	P. L. Traversová, R. Sherman, R. Sherman, J. Fellowes, G. Stiles, A. Drewe	
19.30		Mary Poppins	

ZÁJEZDY: 12. dubna hostuje **Městské divadlo Brno s muzikálem *Jesus Christ Superstar* ve Wolfsburgu, 14. a 15. 4. s koncertním představením *Golden Broadway* ve Wittenu, 18. 4. s muzikálem *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* v Hradci Králové a 27. 4. s komedií *Charleyova teta* v Bratislavě.**

se vyznačuje Anouilhovou elegantní schopností pojednat politiku vzrušivě a s nadsázkou, suchým humorem a brilantní konverzační vybuřeností oscilující mezi vitpem a filosofickou meditací, mezi tragikou a komikou, ožívají témata vzpouiry individua proti zavedenému řádu, samoty jedince uprostřed druhých, vztahu lidského soukromí a světa...

Režie: Janez Starina

Hrají: Petr Gazdík, Petr Štěpán, Pavel Kunert, Ján Jackuliak, Josef Jurásek, Rastislav Gajdoš, Stano Slovák, Viktor Skála, Jana Musilová, Miroslava Kolářová, Hana Holířová, Jakub Pržebinda, Ladislav Kolář, Jan Mazák, Eva Ventrubová, Vojtěch Blahuta nebo Lukáš Janota, Michal Isteník, Jaroslav Matějka a další.

Jaroslav Žák - Hana Burešová:

ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA

„Co je štěstí? Muška jenom zlatá!“, „Teď vám názorně předvedu, jak se básník stává trpaslíkem.“ „Snědl jsem párek nevalné chuti a nepříšlo mi volno.“ „Ich habe gesagt!“ Tyto vpravdě kulturní hlášky pocházejí - jak všichni cititelé české filmové klasiky dobře ví - z legendárního snímku Martina Friše *Škola základ života*. Již méně je známý fakt, že filmový scénář vznikl na základě divadelní komedie, kterou na výzvu E. F. Buriana napsal středoškolský

mladým novicem Adsonem z Melku pátrá po okolnostech záhadných úmrtí, k nimž dochází během několika listopadových dnů roku 1327 v jednom nejménovaném opatství v Itálii. V hlavní budově opatství je v důmyslném a matoucím labyrintu choděb skrytá před zvědavci největší knihovna tehdejšího křesťanského světa. A protože všichni zavraždění řečníci měli s knihovnou něco společného, zdá se, že zločiny úzce souvisají právě s ní. A chce-li William z Baskerville přijít záhadě na kloub, musí se vzpříti autoritě církve, Svaté inkvizice i čelit temnému spiknutí mnichů v opatství, musí se zkrátka spolehnout jen na svůj důvtip a inteligenci... Vášnivým a magickým příběhem proniká divák do tajů středověké vzdělanosti i středověké politiky, do milostných vytržení, do víru hlubinných duchovních prozření i smyslné rozkoše... ve všech směrech napínavou inscenací uvedeme v režii ředitele pražského Divadla pod Palmovkou Petra Kracika.

Režie: Petr Kracík

Hrají: Viktor Skála, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Junák, Ladislav Kolář, Rastislav Gajdoš, Erik Pradus nebo Stano Slovák, Lukáš Vlček, Jaroslav Matějka, Michal Nevěčný, Miloslav Čížek, Igor Ondříček, Jiří Mach, Martin Havelka, Radek Láska a další.

Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg:

LES MISÉRABLES (BIDNÍČI)

Tento muzikál byl k dnešnímu dni uveden ve více než padesáti světových metropolích: od pařížské premiéry v Palais des Sports v roce 1980 (v režii Roberta Hosseina) přes, pro dílo zlomovou, premiéru v Londýně v Barbican Arts Centre v roce 1985 (v režii Trevora Nunna a Johna Cairda) a na Broadway v roce 1987, kde byl nominován na dvanáct cen Tony za nejlepší muzikál, hudbu, libreto etc., ale i Tokio, Budapešť, Reykjavík, Oslo, Melbourne, Vancouver, Vídeň, Madrid, Stockholm, Prahu (1992), Singapur, Tallinn či Bělehrad. Jeho proslulost a oblibu u nejrůznějších vrstev publika má v největším smyslu na svědomí známý britský producent Cameron Mackintosh, který objevil jeho bohatou muzikalitu, emocionalitu a literární kvalitu a nechal je přeložit do angličtiny a znovu zinstrumetovat. Příběh o uprchlém galejníkovi Jeanu Valjeanovi, který vychází z Hugova slavného stejnojmenného románu (1862), našel naprosto adekvátní zpracování v jevištním ztvárnění, v němž se mistrně prolínají příběhy hlavního hrdiny, jeho neúnavného pronásledovatele, policejního komisaře Javerta, malé osiřelé Cosetty, která najde domov a posléze i lásku studenta Mariá, zvrhle komické dvojice majitelů hospody Thénardiérových, která přežívají za všech režimů... To vše na pozadí bouřlivé doby, kdy v červenci 1830 v Paříži vrostlou barikádou revoluce, již se mnozí hrdinové děje také účastní. Davové scény se střídají s intimními, láska s nenávistí a boj s nadějí v lepší svět.

Režie: Stanislav Moša

Účinkují: Petr Gazdík nebo Jan Ježek, Igor Ondříček nebo Petr Štěpán nebo Lukáš Vlček, Markéta Sedláčková nebo Lenka Janíková nebo Hana Fialová, Jan Mazák nebo Tomáš Sagher, Marta Prokopová nebo Radka Coufalová, Jakub Uličník nebo Dušan Vítáček nebo Tomáš Novotný, Johana Gazdíkova nebo Hana Holířová a další.

HRAJEME

učitel Jaroslav Žák. A ten vycházel z vlastní humoristické prózy *Študák a kantor*, jež se těšila u dobových čtenářů mimořádnému ohlasu. A tak lze dnes říct, že Žákovy neopakovatelně postavičky „študáku“ a „kantorů“ - stejně jako autorovo laskavé ironické vidění školy coby sportovního zápasu - jsou právem nesmrtelné. Ba dokonce lze tvrdit, že dokud bude existovat škola, budou platit i brilantní a hluboce vtipné Žákovy postřehy o ní. Žákova divadelní verze se stala rovněž základem adaptace Hany Burešové; jsou do ní navíc dějově zakomponovány populární písničky třicátých let, které v inscenaci živě hraje a zpívá studentská kapela. S humorem i nadsázkou jsou tu nahliženy typické školní situace, zobrazující „věčný boj“ študáku a kantorů, mezi nimiž poznáváme povědomé typy a charaktery prostředí nejen školního, ale vůbec českého.

Režie: Hana Burešová

Hrají: Petr Štěpán, Milan Němec, Viktor Skála, Igor Ondříček, Vojtěch Blahuta, Alan Novotný, Lenka Janíková, Hana Holířová, Ivana Škalová, Ladislav Kolář, Jan Mazák, Ivana Vaňková, Irena Konvalinová, Zdeněk Junák, Karel Mišurec, Josef Jurásek, Martin Havelka a Zdeněk Bureš.

Tennessee Williams:

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE

Mimořádná hra je dílem Tennessee Williamse, jednoho z nejvýznamnějších dramatiků 20. století a jeden z jeho nejvýznamnějších textů (ovčeny a prestiží Pullitzerovou cenou) jistě netřeba zvláště představovat. Stačí jen připomenout škálu světových herců od Paula Newmana přes Kathleen Turnerovou k Laurenci Olivierovi, kteří v této hře, proslulé mimořádnými hereckými příležitostmi, dosahovali vrcholů své kariéry. Podtitul „Kočky“ by mohl znít „rodinná oslava s tajemstvím“. Pan Pollitt, miliardář a jeden z největších vlastníků pozemků na americkém Jihu, slaví své pětadesáté narozeniny ve velkém stylu. Všichni se veselí s ním, kromě syna Bricka, který se osaměle upírá ve svém pokoji. Navíc „tatka Pollitt“ dostává jeden nečekávané velképový dárek navíc: jeho podezření, že má rakovinu, bylo mýlné. Nebo ne? Mistrná psychologická pitva napjatých vztahů v rámci jedné jižanské rodiny, kořeněná navíc nastávajícím bojem o případnou pozůstalost...

Režie: Zdeněk Cernín

Hrají: Hana Briešťanská, Lukáš Hejlik, Pavla Vítázková, Jana Gazdíkova, Zdeněk Junák, Karel Mišurec, Patrik Bořecký, Miloš Kročil a další.

H U D E B N Í S C É N A

Umberto Eco: **JMÉNO RŮŽE**
V každém případě světoznámý román proslulého italského filozofa, semiotika a spisovatele Umberta Eca, který je pokládán za nejvzdělanějšího, nejsložitkovatějšího a nejkreativnějšího autora posledních desetiletí, uvedeme ve znamení dramatičtější německého herce, režiséra a dramaturga Clause J. Frankla. Františkánský bratr William z Baskerville spolu se svým žákem,

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse:

CHICAGO

Muzikál

Muzikál *Chicago* má všechno, co činí broadwayské produkce vyjimečnými - až pohádkový příběh o slávě, štěstí, kráse, bohatství a lášcích, to vše propojeno nesmrtelnými hity doprovázenými dech beroucími tanečními čísly. Bylo jen otázkou času, kdy se toto fenomenální dílo vrátí na naše jeviště. Jeho česká premiéra se totiž konala právě v Divadle bratří Mrštíků v roce 1978, tedy tři roky po své americké premiéře.

Satirický muzikál, kritizující zkorumpovanou a zločinem a jazzem prochnutou společnost dvacátých let v Chicagu podle hry Maurine Dallas Watkinové napsali Bob Fosse a Fred Ebb s hudbou Johna Kandra. Hlavní postavy, vražedkyně a po slávě toužící krásky Velma Kellyová a Roxie Hartová se setkávají v ženské věznici a s pomocí proslulého advokáta Billyho Flynna všemi (především ženským) zbraněmi zde bojují o přední stránky novin a titul „vražedkyně týdne“.

Jiskřivý humor, humorná nadsázka i mrazivá atmosféra v muzikálu plném jazzu!

Režie: Stanislav Moša

GENERÁLNÍ DODAVATEL STAVEB

- ekologické a vodohospodářské stavby
- provozování vodohospodářských zařízení
- pozemní stavby
- inženýrské a dopravní stavby
- zajištění projektové dokumentace
- zajištění stavebního povolení
- zrychlené stavební řízení a kolaudační souhlas
- inženýrská činnost při realizaci díla

Držitel certifikátů:

JIRÍ TOMEK

Emeritní člen Městského divadla Brno Jiří Tomek se narodil 17. února 1931 v Třebíči. Dětství a mládí prožil v brněnských Židenicích

JUBILEUM

a v Brně také vystudoval herectví na Divadelní fakultě JAMU, kde byli ve stejném absolventském ročníku 1952-1953 jeho spolužáci např. Vladimír Menšík, Milan Vágner nebo Lubomír Kostelka. Ve svém prvním profesionálním angažmá působil ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti (1953-1954). Po absolvování vojenské služby se v roce 1956 stal členem našeho divadla, v němž také setrval, s výjimkou let 1966-1967 (kdy byl v angažmá v Divadle E. F. Buriana v Praze a Státním divadle v Brně), celou svou profesionální kariéru a vytvořil zde mnoho nezapomenutelných rolí. Dominantu jeho hereckého umění tvořily především role komediální, v nichž mohl dokonale uplatnit svůj citlivý lidský humor a schop-

nost postihnout nejrůznější lidské charaktery a komediální typy. Jednou z Tomkových nejvýraznějších rolí byl Trepifajksl-Mates z Drdových *Dalskabátů*, kterého ztvárnil v roce 1960. Za tuto roli byl oceněn diplomem Národního výboru města Brna. Jiří Tomek byl vždy velkým obdivovatelem Jana Wericha, což mohl dokonale zúročit v hrách *Kat a blázen* v roce 1964 (jako Mahuleno), *Golem* v roce 1966 (role: Popel), roku 1978 v *Baladě z hadrů* (role: Jehan) a o rok později v roli Fadinarda ve *Slaměném klobouku*.

Spolu s Jaroslavem Kunešem se také stal protagonistou komediálně muzikálového zaměření režiséra Richarda Mihuly. Díky svému nesenimentálně věcnému a charakternímu humoru doslova exceloval v roli ševce Knejsa v Nestroyově komedii *Lumpacivagabundus* (1969). Své múzické nadání mohl uplatnit také ve hře *Jimmi Shine* (kde v roce 1972 ztvárnil postavu Michala Leona), v témže roce v *Nejkrásnější válce* (postava Damiana), dále ve *Dvou šlechticích z Verony* (1975, role Vévoddy milánského), v *Muži z kraje La Mancha* (1976, Sancho Pansa), v *Chicagu* (1978 jako Amos Hart), v *Pipinovi* (1981 jako Karel Veliký). K rolím, v nichž mohl plně rozvinout své tendování k charakternímu herectví patří bezesporu např. postava Magise ze hry *Vajíčko* (1965) a zejména pak Jindřicha II. z Anouilhova *Becketa* (1970) a Richarda Egliho z Dürrenmattova *Franka V.* (1971). Připomeňme ještě roli Doktora Galena z *Bílé nemoci* (1975) a vrcholný výkon v Moliérově *Tartuffovi* (1980). Z devadesátých let upozorněme na roli stárnoucího profesora Amédée Rousseaua v komedii *Monsieur Amédée* (z roku 1997), roli Lorda Mewilla v *Keanu IV.* (1997) a roli Plukovníka Jana Špičky v muzikálu *My Fair Lady ze Zelňáku* (1999). Z poslední doby patří me-

Monsieur Amédée, 1997, *Amédée Rousseau* – Jiří Tomek, *Katia* – Zdena Herfortová

zi jeho výrazné herecké kreace například role Seta Beckwitha v dramatu *Smutek sluší Elektře* (2002), role Dědečka v *Romanci pro Křídlovku* (2005) a role Mevila v dramatu *Marie Stuartovna* (2006).

Kromě výrazných divadelních rolí se Jiří Tomek soustavně věnoval také rozhlasu, filmu a dabingu, za který také v roce 1998 obdržel prestižní Cenu Františka Filipovského za celoživotní mistrovství (namluvil např. postavu Tlustocha ve známém seriálu *Jake a tlustoch*). Z filmových rolí stojí jistě za zmínku jeho účinkování v televizních seriálech *Četnické humoresky*, *Ranč U zelené sedmy* a *Hříšní lidé města brněnského*. Svě vědomosti a dlouholeté zkušenosti předával náš jubilant na brněnské JAMU, kde přednášel hereckou výchovu. Není bez zajímavosti, že první manželkou Jiřího Tomka byla Vlasta Fialová, jeho druhou chotí a celoživotní partnerkou se stala jeho herecká kolegyně Jiřina Prokšová.

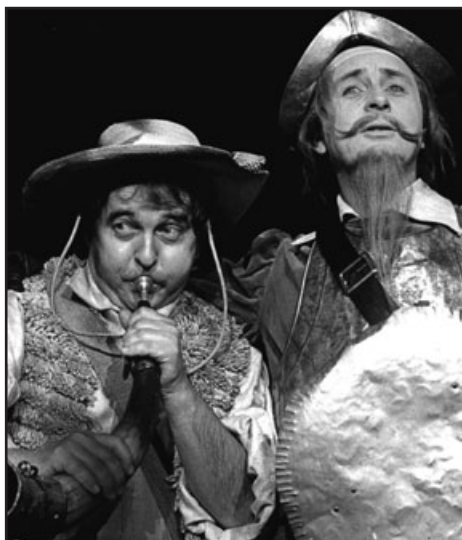
Zdeněk Srna výstižně charakterizoval Tomkovo herectví těmito slovy: „*Je to pozoruhodnost a mimořádnost jeho hereckého talentu. Spolu s pracovitostí i pocitem odpovědnosti se tu snoubí schopnost osobitě tvůrčí interpretace, jimiž herec provází každou svou roli...Základní tóninou, v níž Tomek rezonuje, žije i tvoří, je neokázalost, nenápadnost, obyčejnost běžného občana, bytostný odpor k patetickým polohám i velkým gestům...Jedno z tajemství hereckého umění tohoto herce je ukryto ve vnitřní sepijatosti hlasového projevu s výrazem mimickým...Tomek není prosazující se hvězdou či sebestředným protagonistou, ale vždy citlivým členem jevištního kolektivu, který spoluurčuje kvalitu výsledného jevištního díla. V Tomkově herecké etice skutečně není malých rolí a jeho vystoupení tak vždy utkví něčím osobitým v divákově pozornosti.*“ (Dokořán, květen 1998, s.17-18). V *Postavách Brněnského jeviště* je jeho herecké umění shrnuto: „*Tomek je herec pronikavé člověčiny všedních rozměrů, herec, který svým přístupem k uměleckým úkolům dokáže nejen postavu osobitě ztvárnit, ale především jejím prostřednictvím vypovídat – o své době i o svých současnicích.*“ Což je pro herce bezesporu nejvyšší meta, které může dosáhnout.

**Jiřímu Tomkovi za všechny jeho nezapomenutelné herecké výkony mnohokrát děkujeme a k významnému životnímu jubileu srdečně gratulujeme! Do dalších let přeje-
me hodně zdraví, neutuchajícího entuziasmu a lásky k divadlu, která jej provází celým životem.**

Beatrix Křížová, foto jeř, archiv

Becket, 1970, Arcibiskup – Bohdan Rosenmayer, Král Jindřich II. – Jiří Tomek, Tomas Becket - Ladislav Večeřa

Muž z kraje La Mancha, 1976, Sancho – Jiří Tomek, Don Quijote – Jiří Dušek

Smutek sluší Elektře, 2002, Lavínie – Helena Dvořáková, Seth Beckwith – Jiří Tomek

Lenka Bartolšicová, Tomáš Sagher

Johana Gazdíková

Petr Gazdík, Petr Štěpán

**8., 9. a 10. března
na Hudební scéně**

Les Misérables Bídníci

CHICAGO ANEB PACHATELKY SE VRACEJÍ NA MÍSTO ČINU

Jeden z neznámějších světových muzikálových titulů bude mít v březnu premiéru na Hudební scéně našeho divadla. Toto originální dílo scénaristů Freda Ebba a Bоба Fosseho s jazzem ovlivněnou hudbou Johna Kandra, mělo svou československou premiéru v roce 1978 na jevišti Divadla bratří Mrštíků. V tehdejší inscenaci v režii Richarda Mihuly hrály dvě hlavní ženské role Libuše Kafková (Roxie Hartová) a Eva Gorčicová (Velma Kellyová). Mužskými partnery jim byli Karel Janský (Billy Flynn) a Jiří Tomek (Amos Hart).

PŘIPRAVUJEME

Příběh, který se odehrává v Chicagu ve dvacátých letech, vznikl na základě skutečných událostí. Novinářka listu *Chicago Tribune* se nechala inspirovat dvěma opravdovými vražedkyněmi Beulah Annanovou, z níž se v původní divadelní hře *The Brave Little Woman (Statečná malá žena)* stala Roxie Hartová a Belvou Gaertnerovou, kterou dnes známe jako Velmu Kellyovou. Autorku tohoto reportážního dramatu z roku 1926 Maurine Dallas Watkinsonovou v šedesátých letech oslovil slavný tanečník, choreograf, herec, režisér a scenárista Robert Louis „Bob“ Fosse a chtěl od ní získat práva na přepracování tématu v nový muzikál. Na vhodné téma ho upozornila jeho žena a zároveň broadwayská herečka a tanečnice Gwen Verdonová. Práva se Fossemu podařilo získat až po smrti Watkinsonové v roce 1969. Ke spolupráci na novém muzikálu oslovil Johna Kandra a Freda Ebba, s nimiž se setkal již při divadelní i filmové tvorbě populárního muzikálu *Cabaret*. Jejich *Chicago* mělo premiéru 3. června

1975 na Broadwayi v Divadle na 46. ulici a Fosseho žena v něm hrála roli Roxie. Show měla poměrně velký úspěch, zaznamenala 936 repríz, ačkoli většinu ocenění a větší popularitu získal ve stejném roce uvedený muzikál *Chorus Line*.

Opravdovou senzací se stalo až znovu-uvedení *Chicaga* v roce 1996, kdy se muzikál vrátil na Broadway s veškerým leskem a získal šest cen Tony, což se dosud žádnému revivalu nepodařilo. Tato inscenace ctí původní uvedení, které je jedinečné především díky Fosseho novátorské choreografii. Hraje se stále a na konci roku 2010 měla na svém kontě více než 5800 repríz. Se stejným úspěchem je uváděna i v londýnském West Endu, kde se hraje od roku 1997.

Nové české nastudování uvedeme v režii **Stanislava Moší**, který nechá na jevišti znovu ožít příběh dvou sexy vražedkyní, kterým společenská atmosféra, v níž dominuje touha po senzaci, umožní splnit si svůj sen a stanou se miláčky publika. Satirický příběh o korupci, síle médií a falešné morálce budou hrát v hlavních rolích **Ivana Vaňková** nebo **Svetlana Slovák** (Velma) a **Radka Coufalová** nebo **Ivana Skálová** (Roxie), krásným vězeňkyním bude v roli advokáta **Billyho Flynna** pomáhat **Petr Gazdík** nebo **Dušan Vitázek**. V dalších rolích se představí **Milan Němec** nebo **Lukáš Vlček** (Amos Hart) a **Alena Antalová** nebo **Markéta Sedláčková** (Máma Mortonová), nebude chybět početná company, ti všichni v kostýmech **Andrey Kučerové** a choreografii **Anety Majerové**. Orchester s dirigentem **Ondřejem Tajovským** bude tentokrát umístěn přímo před zrakem diváků na scéně **Jaroslava Milfajta**. Premiéra proběhne tentokrát netradičně v **pátek 25. března 2011**, tedy v předvečer udílení Cen Thálie za rok 2010.

Klára Latzková

VELMA - Eva Gorčicová, ROXIE - Libuše Kafková

DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE A OPRAVDU DOBRÉ DIVADLO

V brněnském Městském divadle angažovali přední herce starší generace. A přesto nejde o výprodej hvězd, ale exkurz do časů mistrného herectví

Ten nápad má cenu zlata. Svést s odstupem více než dvou dekad na jeviště tři přední brněnské herce, jako se to stalo v novince Městského divadla Brno. Svižná konverzační komedie Stefana Vögela nese název *Dobře rozehraná partie*. Svými figurami ji táhnou Zdena Herfortová (1945), Ladislav Lakomý (1931) a Jaroslav Dufek (1934).

NAPSALI O NÁS

Komedie soudobého rakouského autora žijícího v Lichtenštejnsku nabízí fortelně psaný příběh dvou válečných veteránů, kteří spolu už léta hrají v šach. Nerudný vdovec Fred Kowinski, jemuž syn posílá neustále nové a neustále odrovnávané hospodyně, umí vycházet jen se svým starým kamarádem Waltem. Hádáte správně. Staré pořádky platí jen do dne, kdy dveře bytu ošuntělého sedmdesátinika rozrazí energická italská hospodyně Rosalinda Hundsheimerová s německými kořeny. Národnostní nevráživost druhé světové války a chmury opuštěného stáří jsou naráz přemostěny vitalitou této ženy.

Režie Stano Slovák je naoko nepřítomná. Ne že by si tady zkušeni matadoři českého divadla dělali, co chtěli. Jen prostě každý jeden z nich s lehkostí a odzbrojující samozřejmostí vrhá do publika po metracích originalitu a jedinečnost svého projevu, svojí mluvy i hereckého charizmatu. Tady jste prostě ve starém světě poctivého českého divadla, kde se nepřehrává ani zbytečně a prázdně neexhibuje. Perfektně zvládnuté řemeslo je tu dozdobené právě autenticitou, která všechny tři jmenované katapultovala na nejvyšší příčky tuzemského divadla.

A přitom tato jakoby sázka na jistotu nemusela vyjít. Oba pánové jsou senioři, se vším, co to v divadelním i životním provozu znamená. Kvantita bezchybně zvládnutého Dufkova partu by byla obdivuhodná také u herce o generaci mladšího. Slovákova inscenace se nezhroutila do pietního křepčení starců. Má perfektní tempo, výborně rysování i temperované postavy, dialogy jsou tady vyprecizované do posledního slůvka. A to přiznám, že jde skutečně „jen“ o zručnou konverzačku, která hranice dramatického umění nijak extra neposunuje.

Brněnská novinka *Dobře rozehraná partie* se nestala pouhým výprodejem „old star“. Je divácky nesmírně vděčnou a přitažlivou záležitostí (diváci své herce při premiérovém aplausu pozdravili vestoje). A je také paradoxně zajímavým exkurzem do časů mistrného (a zdaleka nejen brněnského) herectví. *Luboš Mareček, Mladá fronta DNES, 30.12.2010*

PARTIE PRO TŘI LEGENDY V MĚSTSKÉM DIVADLE BRNO

Dobře rozehraná partie sází na herecké výkony tří opravdových legend brněnské činohry, jejichž osudy se opakovaně vzájemně protínaly jak u „Mrštíků“, tak v Mahenově činohře

Fred Kowinski je věčně nabručený stařec, vdovec který žije pod obřím obrazem Winstona Churchilla převážně vzpomínkami na boje ve válce. Tím se stal Jaroslav Dufek, jinak již řadu let člen Mahenovy činohry. Jeho Fred není schopen vyjít takřka s nikým, domácí posluhovačky, které mu shání a dotuje syn, dovádí úspěšně na hranici nervového zhroutení a k rychlému útoku. Jedinou výjimkou, kterou po svém boku Fred snese, je starý kamarád Walt, přicházející již třicet let každý čtvrtek na partii šachu.

Walt v podání Ladislava Lakomého je křehký, přiznaně starý, ale ne senilní, ani hloupý, ani přecitlivělý. Lakomý dal postavě životnost, neskouzlí ani náznakem k nešvaru karikatury stáří jako senility. Stejně tak Dufek zbytečně nepřehrává, tvaruje starého bručouna přirozeně a s grácií. Jednoho dne ale Fredův klid a jistoty překoe kdo jiný, než žena. Nová hospodyně s německými a italskými kořeny, což je pro válečného veterána smrtící kombinace. Nebo naopak životodárná? Rozalinda, v energickém podání živočišné, ale přitom vkusné Zdeny Herfortové, se s Fredovou povahou nesmíří a pozvolna a nenápadně jej začne přetvářet a tvarovat.

Zdatným sekundantem tří hlavních protagonistů je Viktor Skála jako nešťastný zneuznaný syn válečného veterána Leonard Kowinski. Dívka - dočasná hospodyně je příjemným osvětlením díky novátor-skému obsazení Hany Kovaříkové ze zpěvoherního souboru do činoherní role. Režie brilantní konverzační komedie soudobého rakouského autora žijícího v Liechtenstejnsku Stefana Vögela se v dramaturgii Kláry Latzkové a Jana Šotkovského ujal Stano Slovák a přivedl do divadla v Lidické další oduševnělý kus moderní komedie.

Pavel Gajdoš, České noviny, 21.12.2010

TŘI LEGENDY SEHRÁLY PARTII JÍMAVĚ I S HUMOREM

Inscenace *Dobře rozehraná partie* nabízí zážitek z hereckých výkonů Jaroslava Dufka, Ladislava Lakomého a Zdeny Herfortové

Už dlouho dopředu slibovalo Městské divadlo Brno ve své poslední premiéře roku 2010 konverzační komedii *Dobře rozehraná partie*, velký návrat tří hereckých legend. Jaroslav Dufek, Ladislav Lakomý a Zdena Herfortová v inscenaci soudobého rakouského dramatika Stefana Vögela skutečně dokázali, že ani po letech ze společné souhry na jevišti nic neztratili. Příběh ze života tří penzistů různých charakterů obdařili letitými zkušenostmi, nenuceným civilním projevem i správným timingem svižných replik.

Jule Styne - Peter Stone - Bob Merrill

SUGAR!

(Někdo to rád horké)

Premiéra
5. února 2011

Tereza Martinková, Eva Jedličková,
Lenka Janíková, Marta Prokopová,
Svetlana Slovákova

The End

*Tereza Martínková, Zdeněk Bureš,
Lenka Janíková, Aleš Slanina, Ivana Skálová,
Tomáš Sagher*

Ivana Skálová, Petr Stěpán

*Tereza Martínková, Eva Jedličková,
Stanislav Moša, Lenka Janíková,
Marta Prokopová, Svetlana Slovákova*

Aleš Slanina, Ondřej Tajovský, Ivana Skálová

Překlad: Jiří Josek
Režie a úprava: Stanislav Moša
Dirigent: Ondřej Tajovský
Choreografie: Vladimír Kloubek
Scéna: Jaroslav Milfajt, Petr Hloušek
Kostýmy: Andrea Kučerová
Dramaturgie: Klára Latzková
Fotografie: jeř Kratochvíl

MY FAIR LADY
(ze Zelňáku)
12. a 13. března
na Činoherní scéně

*Ladislav Kolář, Martin Havelka,
Markéta Sedláčková, Jitka Cvančarová*

Režisér Stano Slovák nejvíc těžil právě z hereckých výkonů, takže pozornost diváků soustředil na dialogy a jednání postav. Funkčně strohá scéna Jaroslava Milfajta přesně evokuje pokoj sedmdesátiletého mourose. Válečný veterán Fred Kowinski v něm žije po smrti své ženy sám, odmítá vycházet ven, komunikovat s okolím a čas tráví převážně vzpomínkami na válku pod obří fotografií Winstona Churchilla na stěně. Nečekanou proměnu u něj způsobí až příchod různé hospodyně Rosalindy Hundsheimerové, která zároveň nechtěně odhalí tajemství Fredovy šachové partie s dávným kamarádem Waltem.

Jaroslav Dušek nestvořil z postavy věčně „ubrblaného“ dědka přehnanou karikaturu, je přirozený a při svých nerudných výlevech často až neodolatelně směšný. Zdena Herfortová, která roli dostala od divadla jako dárek k životnímu jubileu, obdařila Rosie „hospodyňkovsky“ energickým nasazením, šarmem i ironií při jiskřivých dialogích s Fredem. „Velmistr zpomalených tahů“ Ladislav Lakomý dokázal i ve svých pouhých třech výstupech postihnout křehký charakter Waltovy duše a s vtipem ztvárnit některé nesváry stáří (nedoslychavost, senilita).

Mozaiku postav vhodně doplnili také nešťastný Fredův syn Viktor Skála a Hana Kovářiková jako dočasná hospodyně. Dvouhodinová inscenace *Dobře rozehrané partie* nabízí citlivý příběh stárnoucích lidí s humornými dialogy i hořkými až melanancholickými pasážemi. Starším ročníkům nejspíš připomene některé okamžiky z jejich života a dodá i pozitivní poselství, že také v důchodovém věku je proč žít. A jako bonus přinese příznivcům brněnského divadla zážitek ze setkání tří hereckých legend, jejichž osudy se v uplynulých desetiletích opakovaně protínaly u „Mrštíků“ i v sousední Mahenově činohře.

Lenka Suchá, *Brněnský deník*,
6.1.2011

MARY POPPINS UCHVÁTILA MALÉ I VELKÉ

Bravurní nastudování anglického rodinného muzikálu *Mary Poppins* podle stejnojmenné knihy Pamelý Lyndon Traversové uvedla Hudební scéna Městského divadla Brno v režii Petra Gazdika koncem listopadu. Světová divadelní premiéra *Mary Poppins* se uskutečnila roku 2004 v Londýně. Divadelní pojetí se po úspěšné Oscary ověřené filmové verzi Walta Disneyho z roku 1964 vrací k poetice knih australské herečky a spisovatelky P. L. Traversové. MdB získalo autorská práva k uvádění coby teprve šesté divadlo na světě a navíc s možností vlastního pojetí, nikoliv kopie zahraniční produkce.

Režijní úprava Petra Gazdika klade důraz na scénickou akci, dramaticčnost děje i dění a perfektní technické i umělecké provedení. Skvěle podaný dějový kus nastudovaný „na míru“ českému divákovi, který rád zhlédne něco milého, příjemného a povzbuzujícího, je navíc „zabaleno“ do vynikající

výpravné muzikálové show s tanečními, hereckými i pěveckými čísly na špičkové úrovni.

První premiéra nabídla perfektní výkony zanícených herců, kteří se až obdivuhodně ponořili do svých rolí a nechali se unášet podmanivou hudbou i krásnými a inspirativními písněmi. Z obsazení jednoznačně vynikaly virtuozní herecké, taneční i pěvecké výkony Dušana Vitázka (Bert), Aleny Antalové (Mary) a malé Kristýny Kučerové (Jane Banksová), která prokázala nesporný talent. Výkon druhého dětského herce, Andreje Antonína Holoubka (Michael Banks), zasloužil obdiv hlavně za odvahu a elán.

Výtvarné pojetí výpravné scény Petra Hlouška podle originální verze Boba Crowleého disponuje jemnějším „čestějším“ provedením výtvarné koncepce, která využívá reálných i projekčních kulis. Kostýmy Andrey Kučerové umocňují civilní rodinou i pohádkovou atmosféru. Choreografie nastudovaná Lucií Holánkovou nabízí různorodě tanečně náročnou scénu včetně baletních a stepařských (step Denny Ratajský), které navzdory své odlišnosti oživují, dynamizují a umocňují celkový emoční náboj inscenace.

Barvou tónů, dynamikou i mírou hlasitosti optimální hudební nastudování hudby bratrů Roberta a Richarda Shermanových (šlágry přejaty z filmu) a George Stilese je dílem Dana Kalouska, který přítomný šestnáctičlenný orchestr sám dirigoval. Autorem překladu libreta Julliana Fellowese a písní bratrů Shermanových a Anthony Dreweho do nevtíravě současného jazyka plného vtipu, postřehů i naděje je Jiří Josek.

Mary Poppins nabízí silný dramatický příběh nefunkční rodiny, která prostřednictvím chůvy objevuje dnes jaksi mizející lidský cit, fantazii, radost a naději. Navíc zcela neotřelou krásnou výpravnou formou s pohádkovými motivy a triky, s vtipem, šarmem a láskou. Strhující taneční scény, intimní civilní i pohádkové okamžiky, perfektní herecké, taneční a samozřejmě pěvecké scény – v tom je síla, která při první třihodinové večerní premiéře poutala pozornost a budila nadšení nejen velkých, ale i nejmenších diváků.

Iveta Macková, *Kult*, leden 2011

SKVĚLÁ PARTIE HERECKÝCH BARDŮ

Premiéru Vögelovy *Dobře rozehrané partie* v režii Stano Slovák uvedlo Městské divadlo Brno v prosinci na jevišti Činoherní scény. Konverzační komedie představuje první hru současného rakouského autora a uznávaného kabaretiéra Stefana Vögela, který je považován za specialistu na témata mezilidských vztahů, jimž se věnuje i v dalších komediích. Děj *Partie* je situován do Anglie sedmdesátých let dvacátého století. Hra disponuje propracovanými a vypointovanými dialogy (překlad Magdalena Štůlcová), které trefně vystihují individuální charakter jednotlivých figur. Hlavní postava, nepřístupný až tyranský anglický vdovec Fred (Jaroslav Dušek), je doslova postrachem svého okolí. Jednoho dne se za jeho dveřmi objevuje temperamentní a autoritativní Rosa-

linda, Němka s italskými kořeny, a život seniora se obrací naruby. Představitelkou Rosalindy je jubilantka Zdena Herfortová (nar. 1945), a právě pro ni byl tento titul vybrán. Třetím aktérem je neméně skvělý herecký nestor Ladislav Lakomý, který co by Walt dochází k Fredovi na partie šachu. Nelze nezmínit ani stejné bravurní výkon Gustava Skály, který ztělesnil Fredova syna Leonarda.

Samotné obsazení komedie garantuje vynikající herecké výkony založené na dokonalé jevištní mluvě, citu pro dynamiku slova, výraz a gesto. To vše herci o premiéře předvedli a odměnou jim byly zasloužené ovace spokojeného a bavícího se publika. Nelze nezmínit ani stejné bravurní výkon Gustava Skály, který ztělesnil Fredova syna Leonarda. Hrál se v dekoracích funkční scény Jaroslava Milfajty, v kostýmech Andrey Kučerové dokreslujících postavy a z reproduktorů zněla atmosféru podbarvující hudba Karla Cóna.

Iveta Macková, Kult, leden 2011

NA ČESKÁ DIVADELNÍ PRKNA VSTOUPILA KOUZELNÁ CHŮVA MARY POPPINS

Na česká divadelní prkna dnes vstupila kouzelná chůva Mary Poppins. Remake proslulého filmu ověčeného pěti Oscary představilo Městské divadlo Brno, pro které se inscenace stala událostí sezony. Představení v Brně ocenili i diváci několika minutovými ovacemi vestoje. V titulní roli se na premiéře představila známá herečka Alena Antalová, která se stala také hlavní tváří masivní reklamní kampaně.

Muzikál se odehrává v Londýně na přelomu 19. a 20. století a jeho hrdinkou je originální vychovatelka. Zjeví se na přání malých dětí Banksových, jimž rodiče nevěnují dost pozornosti. Tím je téma aktuální i dnes. Otec se věnuje náročné práci v bance, matka má podle otcových představ navazovat společenské styky a věnovat se charitativní činnosti. Zaběhlý řád změní kouzelná vychovatelka, která má pochopení pro dětské hry. Nakonec zcela převrátí přísný řád rodiny a promění i rodiče. Jak ve hře postava Mary Poppins sama říká: „vše je možné, stačí jen chtít.“

Tohoto hesla se držela i brněnská inscenace, která je plná technických triků. Ty doprovázejí především kouzelnou chůvu Mary Poppins. Antalová se několikrát vznesla se svým deštníkem nad jeviště a v závěru inscenace dokonce prolupla vzduchem i nad celým hledištěm brněnského divadla. Vertikální toulky jevištěm čekaly také jejího hereckého partnera kominíka Berta, jehož v premiéře představoval Dušan Vítězek. Kromě obou hlavních rolí diváci tleskali především představitelům dětských rolí Kristýně Kučerové a Andreji Holoubkové.

Městské divadlo Brno se stalo teprve šestým divadlem světa, kterému byla pro uvádění *Mary Poppins* povolena licence. Kromě nápadité show přináší hra také známé melodie. Prakticky po každé z písní na premiéře obecenstvo tleskalo. Oproti filmu se muzikál více vrací k původní poetice knih Traversové. Používá ale některé filmové písničky z pera Richarda a Roberta Shermanových.

Spoluautory muzikálové úpravy jsou libretista Julian Fellowes, skladatel George Stiles a textař Anthony Drewe. Režisérem brněnského představení je Petr Gazdík. V roli Mary Poppins se v alternacích vedle Aleny Antalové představí Radka Coufalová či Johana Gazdíková.

Filip Vrána, ČTK, 22.11.2010

VÍTR PŘINESL DO BRNA MARY POPPINS

V sobotu 20. listopadu 2010 se v Městském divadle Brno konala dlouho očekávaná premiéra muzikálu *Mary Poppins*, na kterou divadlo získalo exkluzivní práva.

V roli Mary Poppins se na premiéře představila skvělá Alena Antalová. Role jí sedla, bylo vidět, že si ji vyloženě užívá. Zpívala výborně a herecky byla opravdu excelentní. Bravurně a s lehkostí zvládala jak kouzelnické triky, tak i technicky velmi náročné „létací“ scény, kdy musela v několikametrové výšce s paraplyčkem přelétat jeviště a dokonce i nad hlavami diváků. Role je náročná i po taneční stránce, ale Alena Antalová zvládla složité choreografie včetně stepařského čísla v výbornou. Ocenit je nutné i její citlivý a laskavý přístup k dětským hereckým partnerům a především obrovskou opravdovost a nasazení. Alena Antalová hrála srdíčkem a v některých scénách diváci neměli daleko k slzám dojetí.

Protipólem Mary Poppins je kominík Bert, kterého ztvárnil Dušan Vítězek. I u něho byla podobně jako u Aleny Antalové patrná hravost, laskavost, kamarádství a smysl pro humor. Roli zvládl skvěle po herecké stránce i pěvecky. Zde nemohu vynechat Oskarem ověčený hit *Čím čimíní čím čimíní čím čim čara*, který člověk vlezle pod kůži tak, že si písničku musel broukat ještě cestou domů z divadla. Můj obdiv si Dušan Vítězek získal především také za taneční stránku. A nejde jen o efekt ní stepařské číslo. Kominík Bert umí totiž zpívat, tančit a klidně u toho ještě chodí po stěnách i po stropě.

V dětských rolích jsme mohli vidět jako Jane Kristýnu Kučerovou a jako jejího bratra Michaela Andreje Antonína Holoubka. Oba byli velmi přirození a pochvalu si zaslouží především za zvládnutí množství textu tříhodinového představení. Svým dospělým kolegům stačili i v náročných tanečních číslech. Celou scénu s oživlými hračkami hrály děti zcela samostatně a výborně, člověk jim musel věřit každé slovo.

Martin Havelka v roli George Bankse se během představení musel proměnit z přísného otce, který má za to, že děti potřebují především kázeň a řád, v laskavého a chápajícího tatínka, který rodině poskytuje především lásku a bezpečí. Děti tuto otcovu stránku společně s Mary Poppins postupně objevují a pomáhají mu mnohdy i ve velmi komických situacích pochopit svou pravou podstatu.

Winifred Banksovou ztvárnila Jana Musilová. Po pěvecké ani herecké stránce nemohu mít žádných výhrad, ale speciálně u této postavy tak, jak je už

8., 10., 11., 15., 25., 26., 27. března 2011 na Činoherní scéně

Stefan Vögel

Dobře rozehraná partie

Komedie

Jaroslav Dufek,
Zdena Herfortová,
Ladislav Lakomý

FOTO: JEF KRATOCHVIL

ve scénáři napsaná, si nemohu odpustit poznámku, že pro českou ženu je vlastně její funkce v rodině těžko představitelná. Na úklid, zahradu a vaření má služebnictvo, a výchovu dětí chůvu, peníze vydělává manžel, takže si člověk nutně musí položit otázku, co vlastně měla na práci. Ale pan Banks nám naštěstí v průběhu děje prozradí, co je jejím úkolem – „být paní Banksovou...“ No, dámy, nebyla by to nádhra, jen takhle reprezentovat manžela a s úsměvem vítat návštěvy?

V ději se setkáváme ještě s celou řadou postav, ať už je to hlídač v parku v podání Miloslava Čížka, táčnice ztvárněná Janou Gazdíkovou, obživlé sochy v parku a mnoho dalších. Hlubokou poklonu musím vyseknout celé company, která má v představení mnoho akcí a příležitostí předvést svůj zpěv i tanec včetně skvělého stepařského čísla v choreografii Lucie Holánkové.

V představení mě velmi zaujala důmyslně propracovaná scéna Petra Hlouška, která se neustále měnila, a v kombinaci s 3D projekcemi se tak divák plynule mohl přenášet do různých prostředí, ať již z domu na střechu, nebo třeba do parku či fečnického krámků. Kostýmy Aleny Kučerové krásně vykreslily dobu, do které je děj zasazen a navíc ještě podtrhly jeho pohádkovost. Režie inscenace se chopil Petr Gazdík, držitel Ceny Thálie za rok 2010, nechme se překvapit, jakou cenu mu vynese představení *Mary Poppins*.

Mary Poppins je muzikál, při kterém si přijde na své celá rodina. Bude se líbit nejen dětem, ale hlavně milovníkům pohádek, muzikálů a různých triků a kouzel. V naší přetechizované době přináší *Mary Poppins* příjemnou zábavu plnou úsměvné pohody, laskavosti, dojemných okamžiků beroucích za srdíčko, podívané plně tanečních čísel i skvělé legrace. Je to zkrátka superkalifradžilistikexpijalidózní muzikál. A co to slovo vlastně znamená? Na to se přijďte do Brna podívat!

Alena Homolková, www.musicalnet.cz,
20.11.2010

SUPERKALIFRADŽILISTIKEXPIJALIDÓZNI MARY POPPINS PRÁVĚ PŘICHÁZÍ

Velkolepý rodinný muzikál *Mary Poppins* uvede v sobotu 20. listopadu v české premiéře na své Hudební scéně Městské divadlo Brno jako teprve šestá scéna na světě!

Jak připomíná dramaturg projektu Jan Šotkovský, *Mary Poppins* není jen tak obyčejným muzikálem. Vždyt proslulý divadelní producent Cameron Mackintosh o uvedení příběhu usiloval takřka třicet let. Světová premiéra proběhla v roce 2004 v Londýně, kde se, podobně jako v New Yorku a dalších městech, stala *Mary Poppins* jedním z největších muzikálových trháků nastupujícího 21. tisíciletí. I brněnská inscenace nabídne divákům výpravné scény, nádherné kostýmy a řadu opravdových jevištních kouzel, během nichž *Mary* se svým deštníkem opravdu vzlétne.

Režisér Petr Gazdík v rozhovoru o novém mega-projektu mimo jiné prozradil:

Proč jste sáhli zrovna po titulu *Mary Poppins*? Myslíte, že dnešním dětem takhle postava něco říká?

Když jsme, v podstatě náhodou, v roce 2006 jen pár měsíců po premiéře navštívili londýnské představení, naše první otázka při jednání se zahraniční agenturou poskytující práva byla, kdy můžeme *Mary Poppins* představit našim divákům v Brně. To představení bylo jedním slovem krásné, a to pomjím slova jako magické, dojemné, výjimečné ve svém sdělení divákovi... Krom toho se jedná o muzikál opravdu rodinný, určený těm nejmenším dětem až po jejich nejstarší prarodiče. Mnoho takových inscenací není! Myslím, že *Mary Poppins* má navíc co říci především nám dospělým, jež děti přivádíme do života, do společnosti, která již mnohdy bohužel zapomíná na to, jak důležitě je snít, představovat si, milovat, mít pochopení... Děti budou *Mary Poppins* zbožňovat a nejen ji, ale taky prima kámoše kominika Berta – hlavní muzskou postavu muzikálu *Mary Poppins*.

Jak těžké bylo vyjednat autorská práva?

Když jsme se tehdy poprvé dotázali, bylo nám sděleno, že se jedná o tak výjimečný počín spolupráce Camerona Mackintose a Walta Disneyho, že nepředpokládají uvedení *Mary Poppins* jinde než na Broadwayi a West Endu. Avšak díky jejich přímé zkušenosti s jinými tituly našeho divadla, které považují za velmi úspěšné, nakonec po třiletém jednání přišli práva také našemu divadlu. Jsme však teprve šestým divadlem světa, které smí *Mary Poppins* uvést.

Mají zástupci práv nějaká kritéria a podmínky, podle kterých musí být inscenace zrežisována, resp. podle kterých se musí přsně řídit?

Ta kritéria jsou velmi přísná, zcela konkrétní a jsou součástí mnohastránkového kontraktu. V případě *Mary Poppins* však rozhodovala především dřívější zkušenost s kvalitou našich jiných hudebních inscenací – *Oliver!*, *Čarodějky z Eastwicku* aj.

Podle čeho jste vybírali herce do hlavních rolí?

I to podléhá kontraktu a schvalování v Londýně, a tentokrát také v Los Angeles, v produkci Walta Disneyho. Stejně jako scéna, kostýmy či režijní koncepce... Obsazení je složeno především z našich herců, kteří jsou, myslím, dokonalými představiteli svých postav.

Inscenace bude nemiřnó výpravná. Prozradíte něco o scéně či kostýmech?

To se musí vidět! Obojí je výpravné, stylové a krásné... Jde o čistý extrakt strohé reality a absolutní imaginace. Každý den si prohlížím návrhy, z nichž některé byly zveřejněny už i na divadelním facebooku, a těším se jako malý kluk!

Použijete i triky či cokoli dalšího, co přivede děti i dospělé v úžas?

Triky? To tedy ne! Děti i dospělí se mohou těšit na opravdová kouzla! Protože jak říká sama *Mary Poppins*: „Staci jen chtít a rázem vše je možné!“

Vítězslav Sladký, musical-opereta.cz,
18.11.2010

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO: ZLATÁ MUŠKA I SECESNÍ MALÍŘ

Ke dvěma ambiciózním tématům sáhlo při prvních dvou premiérách sezony brněnské Městské divadlo. V prvním případě k filmově proslaveným školákům ve hře *Škola základ života*, ve druhé se pak pokusilo zmapovat život světově proslulého českého malíře Alfonse Muchy předtím než namaloval proslulou a kontroverzní *Slovanskou epopej*.

Režie inscenace se v Městském divadle Brno ujala osvědčená Hana Burešová, která tamtéž uvedla jak řadu osvědčených komedií typu *Kamenný host aneb Prostopášník* či *Jak je důležité mítí Filipa*. Burešová se již stala zárukou toho, že nenabídné prvoplánový humor, lascivost či bezdůvodné zcizování, jak se bohužel stává nešavrem diváckých divadel. To se naštěstí u školáků opět splnilo, a tak v Lidické je k vidění vkusné, zbytečně nenatahované představení, kde samozřejmě nechybí ani kultovní hlášky typu „Teď vám názorně předvedu, jak se básník stává trpaslíkem.“ či „Co je štěstí? Muška jenom zlatá!“

Málokdo tuší, že legendární snimek Martina Friče *Škola základ života* není prvotinou. Filmový scénář vznikl na základě úspěšné divadelní komedie, kterou na výzvu E. F. Buriana napsal středoškolský učitel Jaroslav Žák. A to přepracováním v té době velmi oblíbené humoristické prózy *Študáci a kantorů*. Právě z Žákovy divadelní verze Burešová vycházela. Všestranný um herců pak využila k oživení - herci se mezi výstupy chytí hudebních nástrojů a několikrát jako studentská kapela vystříhnou oblíbené hity té doby.

Burešové se povedl zejména výběr protagonistů žáků. Přesný je například „buřič“ Benetka Petra Štěpána, pozér-básník Milana Němce, šplhoun Křhounek Vojtěcha Blahuty i zakříklé děvče Marta Nováková Lenky Janíkové. Z učitelů zahráli své kladné role empaticky jak Ivana Vaňková jako suplentka Lachotová, tak Martin Havelka jako chemikář Cafourek. Hře pomáhá i snadno variabilní scéna Davida Marka.

Muchova epopej je oproti školákům nový původní projekt scénografa, choreografa a režiséra Šimona Cabana, který proslul jako tvůrce „vizuální“ karlovarského filmového festivalu. Pro zmapování části života secesního umělce na Hudební scéně MdB se spojil s hudebním skladatelem Alešem Březinou, autorem hudby například k filmům *Knoflíkáři*, *Kráska v nesnážích* či *Obsluhoval jsem anglického krále*.

Inszenace se zaměřila na závěr 19. století, v němž se Mucha snažil prosadit v pařížském i newyorském uměleckém světě, ale nakonec stejně zvítězila láska k české vlasti. Na scéně se tak objeví například okouzující a zároveň hysterická herečka Sarah Bernhardt v trefném podání Markéty Sedláčkové, malíř Luděk Marold Jaroslava Matějky i Marie Chytilová, Muchova celoživotní láska, opět v podání Sedláčkové.

Caban velmi dobře neskouzl k doslovnosti a nenapodoboval nijak Muchovy barvitě zdobné obrazy, jejich protagonisty nechal vždy jen na pár vteřin jakoby zapožívat v rámu. K rychlé přestavbě scény výborně slouží jevištní výtahy Hudební scény, povedená je i hudba Aleše Březiny.

Pavel Gajdoš, *České noviny*, 3.10.2011

ALENA ANTALOVÁ: HRDINKA, KTERÁ STIHÁ RODINU I HLAVNÍ ROLE

Samozřejmě, že brněnskou herečku Alenu Antalovou nedelegovali na roli Panny Marie jenom její krása. Půvabná umělkyně, jejíž obličej má skutečně rysy boticelli-ovských madon, je totiž sama trojnásobnou matkou. A to prosím skutečně na plný úvazek. Dvě dcery a jednoho synka zvládá bez chův a pouze s pomocí manžela, jak mi před časem přiznala v rozhovoru. A to by si prý klidně stříhla další miminko. Velké rodiny byly dříve samozřejmostí, i když dneska větší počet dětí buď u okolí málem až podezření. Nejsou ti lidé blázní, že si pořizují tolik dětí? Vždyť si nebudou moci naplno užívat života, tak zní časté pragmatické heslo dneška. A z tohoto pohledu je Antalová skoro až výjimečný přírodní úkaz. Roli několikanásobné matky bere s takovou lehkostí, s jakou tvoří na jevišti svoje figury. A tady jsme u dalšího jejího výkonu končícího rokem. Herečka s hvězdnými iniciálami AA bude na rok 2010 vzpomínat více než v dobrém. A jak by taky ne. Vždyť jí právě tento letoopočet přinesl dvě obrovské a úžasné hlavní role, o kterých si může spousta jejich kolegů nechat jenom ztát.

Už v únoru se stala nejslavnější dohazovačkou všech dob Dolly Leviovou. Parádní hlavní roli v muzikálu vpravdě světového jména *Hello, Dolly!* zvládla se ctí. „Zbývá jen přivést na jeviště hereckou osobnost, s jejímž výkonem muzikál *Hello, Dolly!* stojí a padá. V případě Městského divadla Brno byla Alena Antalová jasnou volbou,“ psalo se v pochvalných recenzích.

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse: **CHICAGO**
Bourbon Kid, Slavo Slovák, Jan Sotkovský: **MĚSÍČNÍ KAMEN**
Howard Ashman, Alan Menken: **MALÝ KRÁMEK HRUZ**

Nejvýraznější tvůrčí počín

(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program ap.)

Nejpopulárnější inscenace sezony (zaškrtněte)
Jaroslav Žák, Hana Burešová: **ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA**
Aleš Březina, Šimon Caban: **MUCHOVA EPOPEJ**

Sotkles: **ODIPUS KRÁL**

P. L. Traversová, Richard Sherman, Robert Sherman:
Julian Fellowes, George Stiles, Anthony Drewe: **MARY POPPINS**
Stefan Vogel: **DOBRE ROZEHRAŇA PARTIE**

J. Styne, P. Stone, B. Merril: **SUGAR!** (Někdo to rád horké)

Umberto Eco: **JIMENO RUZE**

KŘÍDLA 2010/2011

Nejpopulárnější herec sezony

Nejpopulárnější herečka sezony

Jméno:

Adresa, (e-mail):

Anketní lístek

vhodte, prosíme, do anketní schránky
u pokladny divadla nejpozději
30. 11. 2011

Městské divadlo Brno,
Lidická 16, 602 00 Brno
komerční odd.: +420 533 316 410
e-mail: komercni@mdb.cz

A ještě v listopadu zaperlila v rodinném muzikálu *Mary Poppins*. S originální vychovatelkou Mary Poppins, která se zjeví na přání malých dětí Banksových, jimž rodiče nevěnují příliš pozornosti, prý herečka uzavřela smlouvu. „Slibily jsme si, že já pomůžu na jevišti jí a ona zase při výchově mně,“ zertovala herečka, která je už zkušenu muzikálovou hvězdou. Žádný oslnivý konec nečekejte, Alena i přes svoje úspěchy moc dobře ví, že tři největší hvězdy jejího života se jmenují Alenka, Elenka a Honzík.

Luboš Mareček, *Mladá fronta Dnes*, 23. 12. 2010

ONDŘEJ TAJOVSKÝ: NOVÝ ŠÉFDIRIGENT

Nový šéfdirigent orchestru Městského divadla v Brně Ondřej Tajovský má za sebou ve svých dvaatřiceti letech bohatou kariéru. Po maturitě na gymnáziu v rodných Boskovicích studoval dirigování a skladbu na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze, poté na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Zkušenosti získával také při studiích na hudebních univerzitách v Lipsku, Vídni a Wroclavi. Už za dob svých studií spolupracoval s amatérským divadlem NABOSO, pro které skládal hudbu. Založil a vedl symfonický orchestr města Boskovice. Do nedávna byl také uměleckým šéfem Vysokoškolského uměleckého sboru v Pardubicích. V Městském divadle Brno mohli diváci práci Ondřeje Tajovského poprvé ocenit v inscenaci Šimona Caba-
na Muchova epopée, kterou se souborem divadla nastudoval v letošním roce.

Brněnský deník, 27. 12. 2010

VRACAJA SA DOM...

S blížícími se vánočními svátky přichází Městské divadlo Brno (MdB) s dárkem v podobě nového kompaktního disku *Betlém*, který volně navazuje na stejnojmenné představení této mezinárodně známé scény. Autor hudby a upravovatel lidových písní Dalibor Štrunc připravil zvukovou novinku společně se svým souborem Cimb-
bal Classic.

Jedná se o bezmála hodinu původní vánoční hudby vycházející převážně z moravských vánočních tradic. Divadelní verze však dává nahlédnout na betlémský příběh z mnoha úhlů, řadí jej do širšího kontextu a nechává na něj nahlížet i současným pohledem. A tak se přirozeně vedle sebe objeví málo známé, neotřelé, ale o to krásnější a zemitější vánoční koledy z Valašska, původní folkové písně skupiny Cimb-
bal Classic a také klezmerské motivy, které v netradičním obsazení přinášejí prvky blízkovýchodní, židovské a orientální melodiky.

„Kromě zmíněných, posluchačsky možná méně známých melodií, se na tomto kompaktním disku objevují také tradiční lidové koledy, jako je známá Narodil se Kristus či Kainarova humorná hříčka *Vracaja sa dom*“, komentuje novinku tiskový mluvčí Lucie Broučková. „Instrumentálně a aranžérsky se jedná o velmi rozsáhlý projekt, na kterém se vedle Cimb-
balu podílela řada dalších špičkových hudebníků a zpěváků. V sólových pěveckých partech se vedle Kateřiny a Dalibora Štruncových střídají přední herecké osobnosti naší scény, například Mária Lalková v roli Marie) či Petr Štěpán jako anděl, Ladislav Kolář v roli Josefa nebo Stano Slovák coby jeden z pastýřů. Herce doprovází Dětský pěvecký sbor Primavera, ženský sbor Polajka z Rožnova pod Radhoštěm a mužský sbor Ars Brunensis, čímž je potvrzena a umocněna barevná rozmanitost celého alba.“

Přestože je album *Betlém* velmi rozsáhlým hudebním projektem, na němž se vedle Cimb-
balu podílela řada špičkových hudebníků a zpěváků, mělo by působit komorně a „domácky“. Mělo by působit tak, jak se u příběhu, který důvěrně známe, sluší a patří. Tedy příběhu, jehož jsme součástí a který nám rok co rok přináší poselství o naději, lásce, pokoře, vzájemném porozumění a nekonečné milosti, dodává jeden z realizátorů zvukové novinky Dalibor Štrunc. „Baladičnost a koncepční celistvost celku svým způsobem i formální nezávislost na představení podtrhují krátké slovní úryvky v podání herce Ladislava Koláře. Celek sice není - a ani nemůže být - stylově čistý, jako tomu bylo třeba na albu *Vánoce v Rožnově*, a to i přesto, že hudebně vychází převážně z moravských vánočních tradic. Naproti tomu tato hudba v sobě nese divadelní výrazové prostředky, pracuje s jevištním dějem a i díky tomu si může hledat prostory, které jsou u tematicky vyhraněných folklórních projektů zapovězené. Při výsledné podobě alba jsem si znovu uvědomil, jak důležité bylo vzájemné porozumění, cit a empatie celého autorského týmu.“

Haló noviny, 21. 12. 2010

West Side Story - slavnostní představení
12. února 2011

Foto: jeř Kratochvíl

Slavíme 15 let od premiéry, o 15 let je starší i původní obsazení

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Nenechte si ujít
příběh o přátelství a nenávisti, dramtizaci proslulé Anouilhovy hry
BECKET ANEB ČEST BOŽÍ

v režii Janeze Stariny.

Osudové setkání dvou velkých postav anglické historie - krále
Jindřicha II. a budoucího světce Tomáše Becketa.

Emocionálně silná inscenace s vynikajícími

Petrem Štěpánem a Petrem Gazdíkem v hlavních rolích.
19., 20. a 30. března v 19.30 hodin na Činoherní scéně.

Mediální partneři divadla

Ředitel:
Stanislav Moša
Lidická 16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 301
Tel./Fax: +420 533 316 410
www.mdb.cz

Šéfredaktor:
Jef Kratochvíl
Tisková mluvčí:
Lucie Broučková
Lidická 16, 602 00 Brno
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
160. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzávěrka: 20. 2. 2011
Náklad 7 000 ks

Mária Lalková

SUGAR!

(Někdo to rád horké)

Kostým Sugar Kane pro muzikál Sugar! – Andrea Kučerová, foto: Jef Kratochvíl